

Giới thiệu Giác Mộng Hoa Tư

Hồ Điệp là cô gái sống ở thời hiện đại nhưng lại bị tai nạn và xuyên không về thời cổ đại trong cuốn sách Nữ Nhân Họa Thủy. Từ đây cuộc sống nàng có nhiều biến đổi khi nàng giúp cho nữ nhân vương gia yêu chạy trốn với người nàng yêu.

Hắn Độc Cô Lãnh Hân là tên vương gia lãnh khốc mà chung thủy, hắn hận nàng tại sao lại giúp người hắn yêu chạy trốn tìm đủ mọi cách hàng hạ nàng nhưng không biết từ khi nào hắn lại yêu nàng mà không hay.

Truyện Giác Mộng Hoa Tư sẽ cho ta biết kết thúc của hai người đó sẽ như thế nào mời các bạn theo dõi tiếp từng chương chuyện của tác giả Tinh Nhị.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

Cảm giác đầu tiên khi ta lơ mơ có ý thức là cả người đau nhức, cơ hồ như bị rút cạn sức lực vậy, cổ họng hơi khô khan và đắng. Ta theo bản năng nói yếu ớt phát ra trong cổ họng ta:

_Nước...c..

Ta mơ hồ nghe thấy tiếng ai đó reo lên rồi biến mất, rồi cảm giác cơ người ta dậy, 1 giọng nước ấm vô cổ họng ta, khoảng 1 khắc ý thức ta phục hồi hoàn toàn ta đưa mắt nhìn quanh thì thấy khung cảnh xung quanh đối xưa cũ và 1 cô gái tầm 15, 16 tuổi, đôi mắt sưng lên hình như là khóc quá nhiều. ta yếu ớt lên tiếng:

_Đây là đâu vậy? người là ai?

Cô gái tròn mắt nhìn ta, áp úng ngất quãng:

Nương nương, người... k nhớ nô tì sao? vừa nói xong cô gái khóc lớn lên. ta nhủ mày nương nương sao? Ta hơi khó chịu lên tiếng:

_Đừng khóc. nói cho ta biết đi. ta rất mệt k hỏi lại nữa đâu.

Cô gái nín khóc lau nước mắt, chậm rãi nói:

_Nô tì là tiểu đào. đây là phủ của Huyết Chiến vương gia.

ta nhủ mày, tiểu đào? Huyết Chiến vương gia? cái tên này có trong truyện Nữ Nhân Họa Thủy sao? Ta nhanh chóng hỏi:

_Đây là nước nào?

_Là Thanh Long quốc.

Cái nhủ mày của ta càng ngày càng chặt, không lẽ ta xuyên vào cuốn truyện đó sao? Thật xúi quẩy mà. lại xuyên thành nhân vật ta ghét nhất: Lãnh Thiên Kim. Ta chưa kịp hoàn hồn thì có 1 giọng nói lạnh thấu xương vang lên:

_Người còn sống sao?

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 2: vi Phu Lạnh Nhật

Ta có chút giật mình hướng về phía cửa nơi thanh âm lạnh lẽo phát ra. Từ cửa một nam nhân anh tuấn tựa điêu khắc, cả người toát ra loại khí lạnh lẽo bức người. Nam nhân kia là huyết chiến vương gia Độc Cô Lãnh Hân sao? Quả giống như trong truyện miêu tả, trong lòng ta cảm khái một cái. Ta thở dài 1 cái, xuyên thế nào lại khiến ta trở thành nữ chính phản diện vậy, gác lại chuyện này cái đã. Nếu thực kk nhầm thì chương này là chương 24 đi, là lúc Lãnh

Thiên Kim giúp cái Hoàng Ngọc Dung trốn thì phải, liền bị cái Độc Cô Lãnh Hàn kia đẩy xuống hồ nước. Nha hoàn tiểu Đào kia sợ rung rẩy, quỳ dưới đất tham kiến hân. Hân lạnh lẽo nhìn ta, nói:

_K hành lễ?

Ta cười nhạt 1 cái, k nóng k lạnh mở miệng:

_Vương gia cần ta hành lễ hay cần ta nói cho ngài biết cái Dung Nhi của Ngài ở đâu.

Hân nhú mày, trong mắt lộ 1 tia sát khí, tiết âm từ miệng hân lạnh thấu xương:

_Ngươi thức thời?

Ta quay sang tiểu đào:

_ngươi xuống thiên phòng mang bánh quế hoa lên đây.

Tiểu đào lo lắng nhìn ta, ta gật đầu 1 cái, nàng ta nhanh chóng đi xuống. Ta lạnh lẽo quay đầu nhìn hân chậm chậm mở miệng:

_Vi phu ngài thật lạnh nhạt.

Ta cổ lết thân thể mệt mỏi về phía bàn, an vị trên bàn, cười 1 cái nói hân:

_ngài k thể ngồi bàn nói chuyện với ngài chứ Vi phu? ta sẽ kê ngài nghe 1 chuyện và sẽ nói cho ngài về Hoàng Ngọc kia? Được k?

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: vương Gia Ngài Hạnh Phúc K?

Hân lạnh lẽo nhìn ta trong mắt có mấy phần nghi hoặc, nhưng vẫn ngồi xuống bàn, ta cười nhạt chậm rãi mở miệng:

_Ồ 1 phủ lễ có 1 tiểu thư là con vợ lẽ, do vợ lẽ thân phận thấp hèn so với con vợ cả một chút địa vị cũng k có, vì k muốn con gái mình lại đi theo vết xe đổ liền bắt nàng học đủ cầm kì thi họa, cái gì cũng thông. Một ngày trong phủ xuất hiện 1 nam nhân vừa tuấn lãng lại tài giỏi hơn người, từ lúc đó nàng liền muốn nâng khăn sửa gối nam nhân đó cả đời. Nàng biết đó là vương gia, cầu xin cha mình đc gả cho nam nhân đó. Nàng đc toại nguyện đc gả làm trắc phi kim phi. Nàng ở bên nam nhân đó rất lâu nhưng mà nam nhân k để ý nàng, sau đó 1 nữ nhân xuất hiện cướp đi trái tim của nam nhân kia, nhưng nữ nhân kia k hề yêu hân, nàng nhìn hân thống khổ mỗi đêm đều ra sau hoa viên uống rượu, nàng mặc kệ nắng hay mưa đều đứng đến khi hân vào phòng nghỉ mới hồi viện. nữ nhân kia vì sớm có ý chung nhân, nàng k mún nhìn thấy nam nhân đau khổ liền tận lực giúp nàng chốn. hân biết đc, làm nàng ngã xuống nước mất nửa cái mạng.

Hân im lặng, về mặt nghi hoặc trong mắt vài áy náy nhưng mà rất nhanh biến mất. hân lạnh giọng:

_Dung Nhi ở nơi nào?

Ta tiểu phi tiểu 1 cái:

_phía Nam, nàng chỉ nói với ta như vậy.

Tiểu Đào đã sớm bụng đĩa quế hoa lên, nàng cầm 1 cái đưa hân:

_k phải vi phu thích ăn quế hoa sao?

Hân nhìn ta bằng đôi mắt k độ ấm, mắt ta cười 1 cái:

_vi phu biết nàng đã yêu 1 người rồi. ngay cả tính mạng nàng cũng k cần. nàng yêu 1 người như thế? trong mắt liệu có ngài?

Mày kiếm nhú lại 1 cái, sắc mặt tối đi vài phần, ta quay mặt đi. ta biết hân đang hận ta đi, nhưng bất quá ta k dính líu tới hân, có cơ hội ta nhất định rời đi. Ta liếc hân, giọng chậm rãi:

_ta biết cái gì đã nói. tìm đc hay k do duyên của nàng với ngài đi.

Ta tiểu phi tiểu lần nữa,hắn lên tiếng:

_ngươi mún ta sủng ngươi?

Ta thoáng hoảng đi,gọng hồ hững:

-Sủng thì sao?mà k sủng thì sao?k phải đều là 1 con búp bê sao?

Hắn im lặng,k gian trầm mặc 2 khắc,bỗng hắn lạnh lẽo:

_1 tháng k tìm đc nàng ta sẽ cho ngươi ném thống khổ.

Ta cười nhạt:

_vương gia người hạnh phúc k?

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: lãnh Đạm

Hắn có chút khựng lại nhưng k hề nói gì lặng đi ra cửa.Đc rồi tên này là tăng băng,k chấp đi.Số ta xui xẻo,ta ngoáy sang tiểu Đào đã sớm mất đỏ hoe.Ta cười 1 cái ôn nhu rồi mở miệng nói:

_khóc cái gì?ta con chưa khóc nữa.

Tiểu Đào chạy ù đến ta,khóc lớn:

_Nương nương thật đáng thương nếu k phải vì cái Hoàng Ngọc Dung kia thì tốt quá.nương nương vì vương cố gắng nhiều như vậy làm nhiều như vậy.Vương gia thật k hiểu người ma.

Ta ôn nhu cười vỗ vỗ vai nàng,dịu giọng nói:

_k sao.Từ giờ ta sẽ k vì hắn nữa.Mẫu thân mất rồi ta cũng còn gì quyến luyến nữa,có cơ hội ta với ngươi rời đi.đc k?

Nàng ta trở mặt nhìn ta,gọng k tin đc:

_ngươi nghĩ thông rồi.

Ta gật 1 cái,cái nha đầu kia cười ngoác tận mang tai:

_thật tốt.

*****Thư phòng*****

_Bẩm vương gia,Hoàng cô nương hiện vẫn k rõ tin tức.

Hắn tuần nhan k động,trầm mặc từ người toát ra khí lạnh bức người,ám vệ áo đen kia bị loại khí làm cho đỏ mồ hôi lạnh,gào thét trong lòng:Hoàng cô nương người đâu người k về nhanh đi,ta k sợ chết vì đao kiếm mà chết vì đau tim đi.Hắn chậm rãi mở miệng:

_xuôi xuống phía nam tìm.

Ám vệ kia âm thầm thờ phào,thật hù chết người mà.Hắn nhanh chóng tuân mệnh rời đi,rất nhanh k thấy bóng.Căn phòng nhanh chóng im lặng,tầm mắt của Độc Cô Lãnh Hân,trong đầu hắn vang lên 1 câu hỏi hắn k có câu trả lời:"vương gia người hạnh phúc k?";trong mắt loé lên tia bi ai.Nữ nhân đó thật k yêu hắn,hắn là người đến trước,cự nhiên bị thành người tới sau,trong nàng chỉ có 1 cái Thượng Quan Phong kia.Nàng ở cạnh hắn nhưng tâm ở nơi nam nhân kia,nàng lãnh đạm với hắn,k để ý hắn coi hắn như không khí.khiến hắn đau lòng k thôi mỗi đêm đều ra hoa viên uống rượu,nhưng hắn k hề hay biết có 1 nữ nhân bên cạnh,quan sát hắn từ xa.Hắn trầm ngâm 1 phen:

_Lãnh Thiên kim,ngươi rốt là loại người nào?

PS:kiki,tôi đăng típ nha.

Bạn đang đọc truyện *Giấc Mơng Hoa Tư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Sắc Dụ Ta Sao,vương Gia?

Nhằm chán trong phòng 2 ngày thân thể ta tốt lên k ít.Mà k tốt k đc nha đầu thực sự rất biết chăm chú đi,ở với nàng một thời gian khẳng định là thành heo mập.Quên đi,ta đi dạo ngoài hoa viên,đến 1 gốc mai cổ thụ ở sau vườn có 1 chiếc đu nhỏ đủ 2 người ngồi.Ta k do dự leo lên đu quay sang tiểu Đào:

_Tiểu Đào nhanh đu cho ta.

Tiểu Đào nhanh chóng đu ta lên cao,cao hứng ta cười k khép miệng cảm giác k tệ đi.Như thế này k hát quả thực rất phí đi.

Đặt ngươi trong lòng tay, thành khăn thấp nén hương

Chỉ một ngọn nến cũng đủ thấp sáng kinh luân

Không cần da diết não lòng, chỉ mong được yêu một lần

Yêu đến phút cuối lại bị tổn thương, khóc trong tuyệt vọng

Ta nguyện trọn đời trọn kiếp cung đường ngươi

Chỉ cần ánh mắt đang xoay chuyển của người dừng lại

Xin hãy cho ta sức mạnh vô hạn của yêu và được yêu

Đề ta dưới gốc Bồ Đề có thể vững tâm suy nghĩ

Đề người ngự trong tim ta, cùng nhau nắm tay

Nguyện cầu trời xanh hãy chỉ đường cho ta

Chẳng mong thiên trường địa cửu, chỉ mong được nương thân

Lúc mệt mỏi chìm vào giấc ngủ say, khe khẽ ngân nga.

Ta nguyện trọn đời trọn kiếp cung đường ngươi

Chỉ cần ánh mắt đang xoay chuyển của người dừng lại

Xin hãy tiếp thêm cho ta sức mạnh vô hạn của yêu và được yêu

Đề ta dưới gốc Bồ Đề có thể vững tâm suy nghĩ

Ta nguyện trọn đời trọn kiếp cung đường ngươi

Người trong thế gian có quá nhiều phiền não phải quên

Giữa bể khổ thấp thoáng bóng hình xưa của chàng

Quay đầu lại chợt thấy hồng trần vạn tượng đã qua từ lâu.(Cung Đường Ái Tình)

Ta hát rất hăng hoàn toàn k biết có người đang nhìn ta,bỗng có tiếng nói truyền tới:

_Hay cho câu:'Quay đầu lại thấy hồng trần vạn tượng đã qua từ lâu'.

Tiểu Đào hoảng hốt quỳ xuống còn ta vì giật mình mà ngã xuống đất,bàn tọa hung hăng nện xuống đất,ê lên tận não đi.

_tham kiến vương gia.-tiểu Đào kính cẩn nói.

_miễn lễ.

Ta khó khăn đứng dậy,sắc mặt tối đi vài phần,ta chu mỏ lên,rốt cuộc có thiên lí k vậy,ôi cái miệng nhỏ của ta.Ta cố gắng nhin đau tham kiến tên vương gia tăng băng kia.Tham kiến xong ta nhìn hấn,thoáng chốc ngây người toàn tập,hung hăng chửi mắng trong lòng,chết tiệt ăn cái gì tuần mĩ như vậy,hôm nay hấn mặc bộ bào trắng,khí ôn hoà,khuôn mặt tuần mĩ đến mức vô pháp vô thiên.Ta hận k thể nuốt hấn vào bụng,ta vô thanh vô thức nói:

_sắc dụ ta sao,vương gia?

P.s:trưa ta đăng chương nữa nha.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Đệ Song Sinh Của Vi Phu Sao?

Hấn bị câu nói của ta làm cho hóa đá,rồi hấn cười ha ha,đáng chết mà khoan có cái gì k đúng,loại khí chất này k phải của tên vương gia tăng băng kia,khí chất của hấn ôn hoà mà cương nghị,nếu ta nhớ k nhầm thì tăng băng kia 1 đệ đệ song sinh là Độc Cô Thiên Phong,chấp!Đúng là anh em cái gì phải tương phản như vậy không,trừ cái mặt ra cái gì cũng khác,1 người ôn nhu-nhẹ nhàng,1 người lãnh khốc vô tình.Trong ta k ngừng cảm khái đi,nhưng mà ta nhận định bản thân k ngừng thất thố:

_Tam vương gia lượng thứ cho lời nói của ta lúc này.Cáo từ.

Nói xong xách váy,co chân chạy thẳng,điên mới ở lại để mắt mất đi.

Thấy bóng nàng đi xa Độc Cô Thiên Phong cười lớn,điệu bộ rất dỗi đi,cát giọng nói có vài phần đùa giỡn:

_Nhị ca,từ khi nào Kim phi của huynh lại đáng yêu như vậy?

Sau cây mai cổ thụ một bóng dáng nam tử xuất hiện có khuôn mặt y như ĐC Thiên Phong nhưng ngũ quan có mấy phần lạnh lẽo,nhạt nhạt mở miệng:

_có hứng thú?

ĐC Thiên Phong đã lã cười:

_có hứng thú huynh nhường đệ k?

ĐC Lãnh Hân sắc mặt tối đi vài phần,nữ nhân chết tiệt cự nhiên dám quyền rũ đệ hấn,hấn hung hăng rất muốn bóp chết nữ nhân đó.hấn lạnh nhạt nói:

_k thể.chưa tìm đc Dung Nhi thì nàng k thể đi.

ĐC Thiên Phong cười nhạt nói:

_nhị ca,huynh si tình quá rồi.

Lãnh Hân k nói gì,tâm hấn khẽ động 1 cái,ánh mắt loé lên tia bi thương rồi nhanh chóng biến mất.ĐC Thiên Phong cười đến mức hoa nhường nguyệt thẹn(t.gmỗ nữ đỏ mặt tím roi,phong ca ta yêu người.),nói bằng giọng cợt nhả:

_Đòi người nước chảy hoa trôi.ca nên giữ cái gì nên giữ,đừng nắm nhưng thứ k phải của mình.

PS:sr các ty.mỗ nữ hay thất hện.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 7: Thống Khổ Bắt Đầu

Ta đang ngồi trong phòng, thực đau đầu nhe, 1 tháng rồi ta vẫn k tìm đc cơ hội tẩu thoát. Vì sao? vì cái tên bại não tăng băng kia canh chừng ta 24/24 đi. Ta hầu như k có cơ hội, sau đây là 1 số tỷ như:

Tỷ như 1:

_lính mở cửa ta muốn đi mua đồ.

Lính gác cổng:

_vương gia có lệnh trách phi k đc ra khỏi phủ, mong nương nương thứ tội.

Tỷ như 2:

Ta tính chuốc say lính ca cửa bằng mê dược:

_ta thấy các người làm việc rất tốt, nên ban các người rượu ngon.

Hắn sáng mắt nhưng lập tức nghiêm chỉnh nói:

_ta nương nương, nhưng vương gia có lệnh k đc nhận thứ gì của nương nương, -ta tức hộc máu miệng.

Tỷ như 3:

Ta dùng thất sách-chui lỗ chó, nhưng mà ngày hôm sau lỗ chó bị lấp lại.

*_****

Tròn 1 tháng hắn cũng chưa tìm đc Hoàng Ngọc Dung, ta lần này thì thâm rồi, ta vốn trước đây là đặc công đối tra tấn thì có thể chịu đc, nhưng mà với thân thể mặc dù ta huấn luyện ngày đêm cũng k thể bằng thân thể 1 phần 10 thân trước đây.

Sáng này ta bị ráng xuống thiếp đi, ta phần nộ hơn nữa là ta bị ráng xuống làm thiếp hắn còn bắt ta tự lo nấu nướng giặt rũ củả bản thân, còn bắt nhỏ cỏ nhỏ k xong k đc ăn cơm, ta phần hận ah, thôi bỏ đi ta k chấp hắn, ai bảo hắn là kẻ si tình làm gì.

Ta đã nói ta đã nói ta còn xui xẻo dài dài đi. Số ta đúng là xui quấy mà. Quả nhiên khi trời tối ta mới tắm xong, hắn xông vào với bộ dạng say rượu vào. Thấy ta hắn vung tay 'chát', mặt ta bỗng rất nổi đom đóm mắt, thân hình k vững quy xuống. Hắn hung hăng nói:

_tại người mà Dung Nhi bỏ đi, tất cả tại người.

Ta chưa kịp hoàn hồn thì hắn xông tới 'xoẹt', toàn bộ quần áo trên người ta bị hắn xé vụn, ta tái mặt run run hỏi:

_người muốn làm gì? (t.g.chị ngu hay giả ngu vậy?)

Hắn hung hăng nói:

_k phải muốn ta sung hạnh sao?

P.s: màn sau có thật nóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chết Rồi Tại Sao Vẫn Không Buông?

Hắn bế ta hung hăng vất lên giường, ta thoáng chốc cảm thấy trời sập xuống choáng váng không thôi. Ta tròn mắt nhìn hắn, đồ vũ phu. Hắn nhìn ta đầy chán ghét, vài phân lạnh lẽo, giọng nói không độ ấm:

_không hài lòng sao?vậy để bổn vương khiến ngươi hài lòng.

Hắn hung hăng nằm đè lên ta,không chế tử chi,k nương tình dùng môi hắn cắn nuốt môi ta,một nhu tình cũng k có,cảm giác môi mình đau đón sung lên.sự cắn nuốt lần xuống cổ rồi xuống hai trái đào tròn trước mà rằng xé,ta đau đến ứa nước mắt,hung hăng chửi rủa:

_Đồ hỗn đàng,khốn khiếp.Ngươi cút cho ta.

Lực đạo càng mạnh,ta liều mạng dẩy dựa,hắn vô si nói:

_Ngươi muốn ta nhanh sao?được ta cho ngươi toại nguyện.

Hắn thoát y phục lấy đai lưng trói tay ta lên đầu giường,ta gần như mất đi phần nửa lý trí,điên cuồng chửi mắng:

_Mẹ nó,ngươi cút cho ta,đồ chó điên.

Hắn cười lạnh,mạnh mẽ tách hai chân ta ra,dùng vật khô cứng kia,hung hăng xiên xò ta,ta hét lên đau đón:

_A...a...tên khốn kiếp hỗn đản...đau chết ta.

Hắn giống như tai điếc vận động k ngưng,ta cắn môi chịu đựng đau đón,không bao lâu thì trực tiếp ngất xỉu.

Ta tỉnh dậy,cả người đau đón nhức mỏi,khó khăn liếc sang 1 bên. Thấy tên hỗn đản đang ngủ bên cạnh,ta phần hận nhìn hắn,nghe thấy răng nghiến lợi mà hung hăng chửi mắng,mẹ nó Lãnh Thiên Kim cô vì sao lại yêu tên cầu nam nhân này như vậy. Ta cố gắng tháo trói trên tay mình ra,bản thân là đặc công nên ta tháo trói ra k mất quá nhiều thời gian. Ta lấy thanh chủy thủ ở đầu giường,cầm phần nhìn hắn,nam nhân chết tiết k biết tốt xấu,lão thiên thật biết đùa,ta 1 đời oanh oanh liệt liệt lại bị tên nam nhân này khi dễ đến tận cùng như vậy,nổi hận này ta tuyệt đối k bỏ qua. Ta cầm thanh chủy thủ tính đâm xuống ngực hắn thì bỗng cảm thấy tim đau như châm kim,trong đầu vang lên giọng của 1 nữ nhân 10 phần thành khẩn van cầu:

_Van cầu ngươi đừng giết chàng.

Ta nhú mày nghi hoặc,k lẽ là ý thức của lãnh Thiên Kim.nữ nhân này quá mức suy tình đi,đúng là toàn kẻ điên tình,ta thập chán ghét:

_chết rồi tại sao vẫn không buông?

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Nam Nhân Yêu Nghiệt

Ào.....!!!!!!

Mẹ nó lạnh chết được,ai tạt nước ta.Ta dựng dậy,trợn mắt hung hăng chửi:

_mẹ kiếp muốn chết sao?ai tạt nước ta?

_là ta.

Giọng chua chua,thé thé vang lên hại ta buồn ói muốn chết. Ta hướng mắt lên về phía giọng nói,đập vào mắt ta là mụ béo tròn,mặt chát đầy phấn,môi dày thoa son đỏ choét,áo quần loè loẹt chói mắt,thật phản cảm k từ nào diễn tả được. Ta hạ giọng xuống,mấy phần nhún nhường,kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt:

_Phình ma ma có gì cản dận?

Ta âm thầm chửi rủa trong lòng,người nào tên này.Mụ nhìn ta mắt bị mỡ trên ép cho thành que tằm,kiêu ngạo nói:

_vương gia có lệnh chửi rủa thư các,k xong đừng ăn cơm.

Nói rồi mụ lắc mông rời đi.Tiểu Đào chạy ào vào ôm lấy ta khốn lớn,ùy ùy khuất khuất nói:

_nô tỳ vô năng.

Ta lau nước mắt cho tiểu Đào, thấy má nàng có vết đỏ in hình bàn tay, ta lạnh giọng nói:

_ai đánh?

Nàng im lặng cúi đầu, ta như ong mày:

_Phình ma ma?

Mẹ nó hay cho cái Phình ma ma, dám động vào người của ta sao? Ta sẽ cho người sống k bằng chết. Cho mẹ ta biết mùi độc được, đòi ta tung hoành trong biển máu, đập lên xác người mà tồn tại như thế nào lại để người khác khi dễ.

Ta thờ phỉ phò, thật mệt chết ta, khí lực trên người cạn mất phân nửa, cả ngày này ta chưa có gì bỏ bụng, người sắp chịu k nổi nữa. Cái thư các rộng cực kì, tên bại não tăng băng kia đúng là k tình người mà.

Đang trong trạng thái tê liệt cục bộ, bỗng ta nghe thấy tiếng tiêu nhẹ nhàng, thanh thoát như khinh thường thế tục, lại cho người cảm giác thoải mái. Ta vô thanh vô thức đi theo tiếng tiêu, tiến tới lương đình ở hoa viên sau Thư Các, thật lâu ta k thoải mái như vậy. Ta nhìn về phía lương đình có 1 nam nhân bạch y, mái tóc đen nhánh búi nửa bằng cái cài châm bạc, nửa còn lại tùy tiện thả tung theo gió, thanh tao và thoát tục là những thứ ta thấy ở nam nhân này. Nam nhân quay lại khi vừa dứt khúc tiêu, ta nhất thời ngẩn ngẩn, nam nhân này thật sự rất tuấn mĩ nha, làn da trắng mịn, đôi huyết mâu như một viên ngọc sáng lung linh, sống mũi cao thẳng, môi bạc cong lên 1 đường hoàn mĩ mang chút vẻ tà mị. Ta hiện rất có thể xị máu mũi nha. Nam nhân đó nhìn ta, ta hận a! Sao lại tuấn tú đến mức vô pháp vô thiên như vậy, ta rất muốn mang hắn về đóng khung lại treo trong phòng a! Hắn mở miệng cũng tạo ra sự yêu nghiệt a, trầm ấm dễ nghe:

_nàng là ai?

Vâng chỉ 3 từ đó thôi cũng làm ta, sắc nữ lâu cũng nhất thời bị điện giật nha, nam nhân này chắc chắn là Đương kim hoàng đế ĐC Lãnh Thiên nha. Ta lắp bắp:

_ta...là...Lãnh Thiên Kim-nam nhân chết tiệt làm ta mất hình tượng.

Hắn nhú mày, trời a! có thiên lí k? cả nhú mày cũng đẹp vậy. Hắn lại lên tiếng:

_k phải Kim phi sao? sao lại a hoàn như vậy.

Đang lảng lảng, tâm trạng bị hồng sắc mặt ta tới sầm, ta hung nói:

_Đi hỏi tên vương gia chết tiệt đó đi.

Ta bỏ đi, đang vui lại mất tâm trạng ta đi được một đoạn thì ta cảm thấy trời đất quay cuồng đi, mọi thứ tốt sầm lại, ta mất đi ý thức.

ĐC Lãnh Thiên nhìn nàng ngã xuống mà nhú mày, thật sự có thể chửi nhị đệ của hắn sao? Hắn k nhanh k chậm đi đến chỗ nàng, chán nhú thành chữ xuyên, kiệt sức mà ngất xỉu sao? Đùa đùa bị thất sủng cũng k như vậy chứ. Hắn kêu nhẹ 1 tiếng:

_Hắc, điều tra về nàng.

K gian chỉ nghe 'soạt' 1 cái, k gian lại trở về bình thường, bạch y khẽ động, hắn ôm nàng đi, gió khẽ động đưa tà áo đi trong gió, chiếc tiêu ngọc rất bên hông tôn lên vẻ tà mị của hắn, môi khẽ nhếch tà mị nhìn nữ nhân nàng thật sự rất thú vị. Về thanh tao và thoát tục nhanh chóng biến thành tà mị và phức hắc. Bây giờ có thể dùng 1 cụm từ để tả đó chính là 'yêu nghiệt', một nam nhân yêu nghiệt trời sinh.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Hoàng Đế A! Giúp Ta Hồng Hạnh Vượt Tường Đi.

Ta lờ mờ mờ mắt, ôi cái đầu ta rất đau nha. Ta phi tên vương gia tăng băng kia nha, đồ vô lương tâm, hỗn đản, cả nhà người đều hỗn đản. Lúc ta bị ngất hình như là ở hoa viên nha, sao lại ở trên giường a, hơn nữa còn rất mềm nha, giường thượng hạng đó. Ta nhìn quay thì khẳng định k phải phòng ta rồi, ta đưa mắt ra cửa thì thấy nam nhân bạch y kia đang đi vào, tóc k búi để thả tự nhiên, tuấn nham phiêu dật, huyết mâu an nhàn, nhìn vào ai nghĩ hắn là hoàng đế. Hắn

tiêu phi tiêu, trâm ấm nói:

_ Nàng tỉnh rồi.

Ta hoàn hồn, nhỏ giọng nói:

_ ần, đa ta hoàng đế.

Hắn hơi bất ngờ, cười nhẹ nói:

_ Biết ta là hoàng đế sao k hành lễ.

Ta lãnh đạm nói:

_ Nếu hoàng thượng xử ta tội khi quân phạm thượng thì sống tới giờ này sao?

Hắn cười ôn nhu, dường như trên thế gian này k có gì làm hắn ngừng cười được nhưng mà ai biết nụ cười này k cẩn thận sẽ bị hắn hạ thủ sau lưng lúc nào k biết. Giọng hắn ấm hơn mấy phần:

_ Miệng lưỡi k tồi.

_ tạ hoàng thượng, -ta thần nhiên nói.

Không gian nhất thời im lặng, bất chợt hắn lên tiếng:

_ Sao nàng lại giúp Hoàng Ngọc Dung trốn?

Ta nhún mày, rồi cười lạnh, k ấm k lạnh lên tiếng:

_ Ta giúp nàng để hắn k phải nắm lấy những thứ k thuộc về mình, bớt thống khổ một chút. Nhưng mà hắn là tên bại não cố chấp, giết ta còn nửa cái mạng rồi cự nhiên đối xử với ta như vậy đây. Tình cảm cho hắn sớm mọc cánh mà bay rồi.

Ai...Nhức đầu nha, hắn im lặng một chút rồi nhật nhật lên tiếng:

_ k phải nàng từng rất yêu nhị đệ ta sao?

Ta phi nha...đó là Lãnh Thiên Kim trước đây thôi, giờ ta là ai? Là Cách Hồ Điệp đặc công số 1 thế giới nhất chiêu nhất sát nếu k phải tại gã lái xe say rượu tông ta thì ta đâu đến mức này, nghĩ đến đây ta nghiêng răng ken két a. Ta hung hăng trừng mắt:

_ yêu cái rắm a. ta phi ta phi.

Bỗng một tiếng 'rột' vang lên, ngưng chết ta cái bụng ta nó biểu tình, ta cảm thấy nóng mặt nha. Hắn nhìn ta cười lớn, hào sảng nói:

_ Người đến mang thức ăn vào.

Lời vừa vang lên, các hạ nhân bưng thức ăn vào, toàn sơn hào hải vị nha, nuốt nước miếng nha. Ta k khách sáo ngồi dậy vào bàn, vô sỉ nói:

_ ta ăn trước.

Hắn bật cười, ta mặc kệ hình tượng khuê nữ cầm cái đùi gà to tổ chẳng gặm một miếng, sau là ta gấp ta gấp, ta ăn ta ăn. Nửa canh giờ sau, miệng tay đầy dầu mỡ, 1 chân gác ghế 1 chân để đất, móng ta xia xia răng, ợ một cái sáng khoáy vuốt bụng, liếc sang nhìn hắn, hắn nhìn ta cười ả ỷ. Nha nha...ánh mắt đó là sao? Ta ăn quá hăng say quên mất là có người ở đây, ta nóng mặt nha. Ta cười dã lã:

_ hoàng đế chê cười rồi

Hắn cười mỉm, đi đến gần ta rút khăn tay lau miệng cho ta, ta là thẹn thùng nha. Ta là mỗ nữ chưa yêu lần nào nha, đối với sự ân cần này đương nhiên có chút k quen đi. Hắn nhìn ta ánh mắt loé lên vài tia thú vị, rồi chậm rãi nói:

_ thật giống tiểu hài tử. Ta hung hăng trừng mắt, coi ta là con hắn sao? Nhưng mà ta đối với sự quan tâm này có chút mê luyến, bất chi bất giác nói:

_ Hoàng đế a! Giúp ta hồng hạnh xuất tường đi.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Thủy Lao

Ta nhất thời cứng họng nha,ai...ta cảm thấy da mặt thật dày nha.Hắn nhìn ta cười,ánh nhìn kì quái,ta nóng mặt nha.Hắn trầm trầm lên tiếng:

_Nàng thật sự nghĩ ta làm sao?

Ách...ta làm sao mà biết,là lời bất tri bất giác nha.Ta nhủ vai:

_Nga...k biết nha.

Hắn nhật nhật nhìn ta,môi vẫn cười như không.Tiêu sái bước đến ngồi ở ghế nằm,ngã lưng trên đó,bộ dáng khoan thai,giống như trời sập xuống hắn vẫn như thế.Nhìn vẻ ngoài vô hại khiến người hiểu nhầm hắn là kẻ dễ bắt nạt đi,nhưng mà đụng đến hắn như đụng đến 1 con sói đội lớp cừu non,bị hắn ăn đến 1 cái xương cũng k còn đi.Ta cười nhạt,thâm cung hoàng thất tạo ra nhiều kiểu người,k cẩn thận thì chết lúc nào k biết nên cũng trách hắn được,ngồi ở cái ngôi hoàng đế,bất luận thế nào cũng ít lần thập tử nhất sinh,ta cảm thán trong lòng.Hắn nhắm mắt dưỡng,khoé môi cong lên 1 đường hoàn mỹ,k nóng k lạnh mở miệng:

_Giúp nàng ta được gì?

Ách...Đây là đồ quyền lợi nha,ta hung hăng trừng mắt,đồ nam nhân hẹp hòi.ai...Ta đến gần hắn,cao ngạo nhìn hắn,tay nâng cằm hắn,dịu dàng nói:

_Hoàng đế,ngài muốn cái gì?Ngài là hoàng đế nắm trong tay thiên hạ,cái gì cũng k thiếu?Vậy ngài muốn gì nữa?

Oẹ...ta bây giờ giống hoa hoa công tử nói chuyện dụ dỗ gái nhà lành vậy,da gà nổi lên nha,ta là thiếu nữ nhà lành nha,hắn mới là hoa hoa công tử đi,bất quá ta hơi đam mê cái đẹp đi.(tg:sắc nữ)...Hắn tiểu phi tiểu nhìn ta:

_Ta muốn nàng là nữ nhân của ta.

Đoàng...ta rống,đùa àh...ta hung chửi mất trong lòng nha,đồn đồn a,cả nhà nguoi là hỗn đản,ta có điên mới tránh quả dưa thì quả dưa trúng đầu đi.Ta tính đá hắn vài cái thì 'rầm',cánh cửa bật tung một cỗ khí tức lạnh thấu xương.1 đáng người bước vào,mây kiếm,từ mâu lạnh lẽo,da trắng môi nhếch lên chế giễu,người thân tử y.Nếu là bình thường ta sẽ vô si ngắm nhìn,nhưng mà con mẹ nó hắn là ĐC Lãnh Hàn,mặc dù hắn tuấn mỹ,nhưng mà hắn muốn giết ta đó.Hắn âm lãnh lên tiếng:

_các người đang làm cái gì?

Mẹ nó ta và ĐC Lãnh Thiên đang ở tư thế rất mờ ám.Mặc kệ,đã là gì chứ,ta diễn cho nguoi tức chết,mặt mũi nguoi một mảnh cũng k còn,mà ta thì danh tiếng thối nát thêm mấy mảnh,ta cười lạnh nói:

_ta cảm thấy nguoi quá hung bạo,nên ta tìm tình lang nhẹ nhàng hơn.vừa hay ta tìm được đối tượng tốt.

Hắn nhìn ta,đôi mắt lộ da xé xác nha.Hắn tiến đến,hung hăng kéo tay ta,mắt toàn hàn khí,lạnh lẽo lên tiếng:

_người đầu.đưa nàng ta vào thủy lao.

Con mẹ nó ta con chưa hết ốm,gì lại vào thủy lao,đùa ta àh.Ta hung hăng mắng chửi:

_cầu vương gia,hỗn đản,cha nguoi là đại khốn kiếp,các nguoi là tiểu khốn kiếp,cả nhà nguoi là hỗn đản.

Cái số gì đây,ta ủy khuất nha.ta nghiêng răng ken két:

_ta nhất định cho nguoi hối hận,ĐC Lãnh Hàn.

Trong phòng một mảnh trầm mặc,ĐC Lãnh Thiên tiểu phi tiểu nhìn ĐC Lãnh Hàn.Hắn đương nhiên biết ĐC Lãnh Hàn sẽ đến nên cố tình nói như vậy,Ngắm lại mà nói hình ảnh nữ nhân kia hiện trong đầu hắn cái gì đó ngại thẹn,đơn thuần,lại có vẻ soi mói hắn,lại thêm chút tức giận,hào sảng y hệt nam nhân phong trần,làm hắn có vài phần hứng thú với nàng đi.ĐC Lãnh Hàn lạnh giọng hỏi ĐC Lãnh Thiên:

_huynh biết nàng là nữ nhân của ta?

ĐC Lãnh Thiên cười sâu một mảnh:

_Nga.

Chỉ một tiếng yêu mị kia của làm người ta đỏ mặt.ĐC Lãnh Thiên âm lãnh cười:

_Hứng thú?

_Rất hứng thú.

Hắn hung hăng chửi rửa trong lòng,nữ nhân chết tiệt,dám dụ dỗ cả hoàng huynh của hắn nhất định cho nàng sống k bằng chết.Hắn nhặt nhặt lên tiếng:

_tiếc là huynh k thể rồi.

Hắn tiêu sái rời đi,cửa phòng đóng lại căn phòng im lặng như tờ,ĐC Lãnh Thiên mỉm cười,đáy mắt nhìn về phía cửa,nắt xuất hiện vài tia quỷ dị,rất nhanh biến mất chỉ còn lại đôi huyết mâu an nhân và nụ cười tiêu phi tiêu vốn có.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Thủy Lao 2

Ta phần a.Con mẹ nó người ta xuyên không được làm hoàng hậu,tiểu thư,vương phi,k thì cũng là sát thủ lãnh huyết vô tình,còn ta thì sao? thành 1 trác phi bị đá xuống làm thiếp rồi thì bị tống vào thủy lao.Lạnh chết được,ta nhớ cái giường của tên hoàng đế kia nha,mền mền,ấm ắm rất thoải mái nha.Tên bại nào tăng băng kia ta phần hắn nha.Cánh cửa lao mở ra,rất nhanh tên canh lao đưa ta,đến gần một cái hồ thủy hơi lạnh làm ta lạnh kinh khủng,ta hung hăng chửi mắng:

_Tên vương gia chết tiệt,ta thề dù nam nhân chết hết ta cũng có yêu người.Đồ hỗn đản.

_Người nghĩ người đủ tư cách để yêu ta sao?

Ta giật mình quay lại,lạnh thấu xương nha,so với cái hó kia chỉ bằng hoặc hơn chứ k có kém nha.T liếc hắn,chán ghét nói:

_Lại muốn hành hạ ta sao?

_Thức thời.

Ta héch môi cười lạnh,kiếp trước ta là đặc công có lần ta làm nhiệm vụ giữa trời đông lạnh buốt phải ngâm mình dưới nước lạnh kia,ta cần gì phải sợ chứ,bất quá cơ thể này chưa qua tôi luyện,lại đang bệnh sợ rằng chịu k nổi.Ta lạnh lẽo nói:

_Hay cho vương gia đây nam nhân chỉ thượng mà đi hành hạ 1 nữ nhân k có tí gọi là nam tử hán sao?

Hắn lạnh lẽo nhìn ta,thanh âm lãnh cực độ:

_Ta k phân nam nhân,nữ nhân chỉ cần đắc tội,ta tuyệt đối cho kẻ đó sống k yên.-hắn quay sang tên lính-Trói lại treo lên.

Tên lính k 2 lời trói ta lại,treo lên giữa hồ thủy băng giá kia,hắn buông 1 chữ 'cút' rồi cầm dòng dọc tùy ý thả ta xuống hồ.'âm' nước buốt tận xương tùy,ta cắn răng nậm miệng nín thở lại,lão thiên người có thiên lý k?Kiếp trước tận tụy với đất nước,tay nhuộm bao nhiêu máu cũng vì đất nước,vậy mà xuyên qua 1 chút đĩng cũng k có.Ta cảm thấy,thân thể được kéo lên khỏi nước,ta hít lấy hít để đường khí,tai có chút ừ ừ nghe thấy giọng hắn:

_Dung nhi đến giờ vẫn k có tung tích,tất cả tại ngươi.

'Âm' lần nữa ta rơi xuống nước,khổ sở cười,nam nhân này tuyệt đối điên tình thật rồi.Ta được kéo lên lần nữa,hít lấy đường khí,ta nghe giọng hắn có chút chua chua:

_Nữ nhân k biết xấu hổ,tam đệ,đại huynh ta ngươi cũng muốn mê hoặc.Tiên nhân

Ta nhếch môi,hắn có ý gì?giám chưa sao?Hắn thật sự để tâm ta sao?Nháy mắt ta lại được thả xuống nước.Kéo lên thả xuống k biết bao nhiêu lần,ta cứ như vậy dần mất ý thức trôi vào bóng tối,ta cười lạnh,chết cũng tốt ta có thể quay lại thế giới của ta rồi.

*****_*****

Hắn lạnh lùng nhìn nàng,dung nhan xinh đẹp giờ thì trắng bệch,y phục sát người k chỉnh tề,tóc tai bấn loạn,hơi thở yếu ớt.Hắn thấy trong lòng nhói một cái,ánh mắt k tự chủ loé lên vài tia đau lòng,nhanh chóng biến mất.

Hắn khi nghe âm vệ nói nàng ở cùng hoàng huynh hắn hơn nữa còn rất vui vẻ,hắn bất giác có giác tức giận,mắt mắt hắn nhanh chóng đến cho hoàng huynh hắn,thấy nàng và hoàng huynh thân mật,thì hắn thật sự rất muốn bóp chết nữ nhân này.Hắn để tâm nàng sao?Hắn gạt đi suy nghĩ ấy,đời của Độc Cô Lãnh Hàn hẳn chắc chắn chỉ có 1 Hoàng Ngọc Dung mà thôi.

P.s:hwa sinh thân ta ham vui wa nên k đăng chương.thông cảm ta nha

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Thượng Lão Thời Không

_Các Hồ Điệp người dậy đi.Ai đang gọi ta,ta mơ màng mở mắt thì thấy người đàn ông trung niên,tóc hoa đâm phức hậu,thần thái cốt cách giống hệt tiên nhân.Ta đưa mắt xung quanh,tất cả đều trắng xoá,k phải ta chết rồi chứ,ta ngược nhìn ông lão lạ mặt,ngơ ngác hỏi:

_Đây là đâu?ông lão là ai?

Mặt lão tối sầm,đầu đầy hắc tuyến,giọng run run,nghe ra có tức giận:

_Nha đầu kia ta mới 650 tuổi thôi,chưa thành ông lão đâu.Già là lão Ngọc Đế kia.Ta là Thượng lão thời không đương nhiệm.

Ách...thần tiên sao?Chắc lão quản lý k gian,thời gian rồi.Cũng tốt ta đang có hần một bụng tức đây,ta trừng mắt lão nói:

_Lão kia.người cho ta xuyên đến đây thành cái dạng gì?Ăn với bị khi dễ sao?

Lão ngơ ngác nai vàng nhìn ta,vô tội nói:

_Người chưa tới số chết nên phải tá thi hoàn hồn,nhưng mà ta tìm k ra thể xác thích hợp nên đành ném người vào xác của Lãnh thiên Kim trong cuốn truyện người đang đọc,k thì người hồn phi phách lạc.

Ta trừng mắt nhìn lão,cái này là nguy biện nha.Ta ủy khuất nói:

_Ta nói người nha,ta thực khổ nha,bị ăn sạch lại chịu khi dễ nha.ta k biết ta bị hành hạ chết ta kiện người lên Ngọc Đế.

Lão nhìn ta nảo nùng,giọng hoà hoãn:

_Ta cho người viên đơn dược 20 năm công lực và Hắc Kim xà được k?

20 năm công lực,k tội nhưng Hắc Kim xà nghe lạ quá.Ta nhướng mày nhìn lão:

_Hắc Kim xà?

Lão tiếc nuối giải thích:

_Hắc Kim xà là nhị đại xà vương vô cùng quý hiếm.Xà Hắc là xà kịch độc chỉ cần cắn 1 cái thì chết k kịp ngáp,xà Kim là xà giải độc,nó cắn 1 cái dù là kịch độc thế nào cũng k vấn đề,hơn nữa sau cứu còn đc người miễn là người đó còn thở.Hơn nữa nó có thể nguy trang thành vòng tùy ý.

Nga... thần kì vậy sao?Đồng ý liền nè,lợi nhuận k tệ,nhưng mà chưa xong đâu lão già:

_Nga...Hào.Nhưng ta rất nghèo nha,cần 1 chút tiền.

Lão tròn mắt nhìn,ý nói ta là đồ ham của.Đùa...ta rất yêu của nha,hơn nữa còn da mặt còn rất dày nha,k thùng nổi đầu mà nhìn.Lão ngán ngẩm lắc đầu:

_Được.

Lão đưa cho ta ba chiếc hộp nhỏ,dặn ta thêm:

_Hắc Kim xà lấy máu nhỏ vào cho xà nhân chủ.Hộp lam kia có nhãn k gian giới chỉ,nhỏ máu cho nhãn chủ,nó có thể thu bất cứ thứ gì vào trong nó,chỉ cần nói 'thu'.

Vừa rút lời lão biến mất,giống như chậm 1 chút lão sẽ thành ăn mày vậy.(tg:"khinh thường liếc"vô sự,tham lam.LTK:quá khen.tg:"câm nín"....).

_Nương nương,đừng dọa nô tỳ mà.

Là tiểu Đào khẳng định là đang khóc chết đi sống lại đây,ta tỉnh lại k nóng k lạnh mở miệng:

_ta k sao,đừng khóc nữa nhức đầu quá.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Giết Gà Dọa Khỉ

_Phình ma ma van cầu người,nương thân thể mới tốt một chút.Mọi chuyện để nô tỳ làm.'Bóp' âm thanh chất động vang lên,nghe ra tiếng kêu của Tiểu Đào,giọng thế thế của Phình ma ma khinh khinh:

_Nương nương?giờ nàng ta là thiếp k phải trác phi.người còn dám gọi ả là nương nương ta và người thành cá đầu heo.

Ta ngồi dậy,chậm rãi đến bên giường,do hiện tại mới tiếp nhận 1 lượng lớn nội công,nên thân thể có chút mệt mỏi.Phình ma ma lá gan người rất lớn,dám làm phiền ta,lại khi dễ người của ta,ta xem ra k bồi người là ủy khuất cho người rồi.Ta lạnh giọng lên tiếng:

_Đề vào.

Mụ ta xùng xở bước,khuôn mặt kiêu ngạo,k đề ta vào mắt.Dám coi thường ta,trước ta nhin bởi vì ta k có võ công,k may bị tên vương gia kia trường 1 chửi ta đi gặp diêm vương.Nhưng mà hiện tại khi dễ ta,k đề đầu,ta híp mắt nhìn bà ta,giọng khinh thường châm chọc:

_K biết phép tắc.ta dù là thiếp nhưng vẫn là chủ tử người.K biết luật lệ trong phủ xử thế nào?

Mụ nhìn ta giống như nhìn con kiến vậy.Giọng chua chua khinh rẻ,tay chỉ mặt ta:

_Phế phi như người có tư cách mở miệng sao?ta phi.

Nói rồi mụ nhỏ 1 ngụm nước miếng dưới chân ta.Ai...ta đóng vai hiền hơi lâu rồi thì phải.Ta nhếch miệng cười lạnh,ngân mâu dần hoá đỏ,tay lấy thanh chủy thủ:

_Ta thấy hôm nay nên bồi người một chút,nói xem ta nên làm gì người

Mụ sớm bị sự thay đổi của ta dọa ngây người,ta đứng dậy đặt bàn tay lạnh băng lên vai mụ,mụ khẽ rùng mình,giọng lắp bắp:

_Người...dám làm gì ta...vương gia tuyệt đối k tha cho người.

Ta cười nhạt,giọng châm chọc:

_A...vậy sao?ta thấy bản thân người tuyệt đối k sống đến ngày mai đâu.

Ngón tay di chuyển mẻo vòn chuốt trên vai mụ,mụ run run ta nói k độ ảm:

_Ngươi cảm thấy nên cắt bỏ tứ chi,sau đó phân nguoi thành 8 mảnh.Hay lóc tung mảng thịt nguoi vất cho a cầu ăn đi.

Ta di thanh chủn thù tay mụ ta,mụ sớm tái nhợt,thân hình nặng nề nhũn ra:

_tay này k phải lúc này chỉ vào mặt ta sao?k cần giữ lại.

Rút lời 'phập' cánh tay mụ ta rơi xuống đất,mụ ta ré lên:

_A...tay ta.đồ ác ma.

Mụ ta thụp xuống,thống khổ kêu,ta bóp cầm mụ ta lực đạo trực tiếp bóp nát xương cầm mụ,mụ hét như lợn thọc tiết:

_miệng k sạch sẽ k cần phải nói.

'Xoẹt' lưỡi mụ ta rơi xuống,mụ trợn mắt,ta cười lãnh khốc:

_mắt trợn k tốt,k nên nhìn.

'Xoẹt' 2 tròng mắt xuất hiện đường rạch rõ ràng.Mụ ta cua tay loạn thống khổ vật vã,ta koẹt mặt ta,'Phập" tay kia rơi xuống.Ta quau đầu gọi tiểu Đào sớm đã run rẩy:

_tiểu Đào tới.

Tiểu Đào run rẩy đi tới,ta nhạt nhạt nói:

_mụ tát nguoi bao nhiêu cái nguoi trả gấp 10 lần cho ta.

Tiểu Đào k dám nhưng nhìn khí thế của ta đành phải tát vào mặt mụ,cái tát ban đầu nhẹ,càng về sau càng mạnh,ta biết tiểu Đào hận mụ cỡ nào.Tát mặt,Tiểu Đào đến sau lưng ta,ta lãnh cảm đến chỗ mụ ta,nhìn hắc xà trên tay,nhu nhu lắc lắc nó:

_tiểu Hắc bảo bồi cho ta xem thực lực nguoi 1 chút.

Chiếc vòng đen nhỏ trong tay dần biến thành 1 con xà nhỏ,uốn éo bò đến chỗ mụ ta,hả miệng ngoặm 1 cái,mụ co giật một cái,thân thể nhũ ra từ từ hoá thành 1 bộ xương đen.Ta nhiech miệng hài lòng,tiểu xà Hắc của ta k tệ,xong nó bò lại chỗ tay ta nhanh chóng biến thành cái vòng.ta đá 2 cánh tay cùng chiếc lưỡi kia đến chỗ bộ xương,rắc 1 ít bột lam lên đó,thì thể k tới nửa khắc biến mất,k sai đây 'hoá thi không'.Ta nhìn lũ hạ nhận bị dọa đến mức mặt tái,nở hôi đầm đìa,nhếch miệng giết gà dọa khỉ này rồi,tà an nhàn nói:

_sau này chỉ cần đắc tội với ta chính là như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Động Tâm

Ta nhìn trời chắc gần nửa đêm rồi.Ta nhủ mày,ta k ngủ được,ta phân vân nên nói hay k về Hoàng Ngọc Dung đang ở đâu cho tên bại não vương gia kia biết hay k?Ta đương nhiên biết Hoàng Ngọc Dung kia ở đâu,rất cuộc nói với hắn thì kết cấu chuyện sẽ thay đổi.Thật sự đau đầu vậy sao?Ta bật dậy đi dạo ở ngự hoa viên,trong lòng rối rắm vô cùng.Ta thờ dài chuyện Phình ma ma rất nhanh sẽ đến tại tên bại não vương gia kia,hắn làm khó dễ ta k ít đi.Ta đến đình viện thì thấy một bóng nằm sấp xuống mặt bàn đá,dưới chân vài bình rượu vứt chồng chơ,nhìn thấy màn này ta bất giác nhói trong tâm mình.Cảm giác đau lòng dâng lên,ta lắc đầu chắc do phần ý thức của Lãnh Thiên Kim ta mới thể,ta cũng k phủ nhận được la ta cũng có 1 ít thương tâm khi thấy ĐC Lãnh Hân như vậy.Ta tiến đến cỡi áo choàng lông đắp cho hắn,im lặng nhìn hắn rồi mở miệng nói:_Đã cầm được thì bỏ được,đừng làm khổ bản thân.

Ta quay lưng bỏ khỏi đình dừng lại bên hồ sen,tâm trạng k tốt nên hát một chút giải tỏa vậy.

Giang hồ tiểu, ân oán kết thúc

Nụ cười thế gian ẩn chứa bao lưỡi đao

Cõi hồng trần cười cô quạnh

Tình cao đến không chạm được

Minh nguyệt soi đường xa xôi vạn dặm

Người có thể già nhưng tình không già

Ái tình không đến, vẫn chưa thể ra đi

Không thể quên đôi ta đã từng thắm thiết thế nào

Nhìn như hoa nhưng chẳng phải mà cũng không phải sương

Trường giang cuộn cuộn không ngừng

Lý tưởng anh hùng, đao thương kiên quyết

Đời anh hùng chỉ là cô độc

Giang hồ tiểu, tình ái tiêu dao

Cầm hòa tiêu, tửu lai đảo

Ngưỡng thiên tiểu toàn vong liễu

Tiêu sái như phong tự tại

Giang hồ tiểu

Giang hồ tiểu, ân oán kết thúc

Nụ cười thế gian ẩn chứa bao lưỡi đao

Cõi hồng trần cười cô quạnh

Tình cao đến không chạm được

Minh nguyệt soi đường xa xôi vạn dặm

Người có thể già nhưng tình không già

Ái tình không đến, vẫn chưa thể ra đi

Không thể quên đôi ta đã từng thắm thiết thế nào

Nhìn như hoa nhưng chẳng phải mà cũng không phải sương

Trường giang cuộn cuộn không ngừng

Lý tưởng anh hùng, đao thương kiên quyết

Đời anh hùng chỉ là cô độc

Giang hồ tiểu, tình ái tiêu dao

Cầm hòa tiêu, tửu lai đảo

Ngưỡng thiên tiểu toàn vong liễu

Tiêu sái như phong tự tại

Giang hồ tiểu, tình ái tiêu dao

tình ái hay thù hận cũng chẳng cần

Ngưỡng thiên tiểu toàn vong liễu

Tiêu sái như phong tự tại.(Giang hồ tiểu).

Ai.....giọng ta trở nên thô lương khi nào vậy?Ta cười nhạt,ánh mắt lãnh đạm về phía đình,ta nhẹ nhàng đi tới thì thào vào tai hắn:

_Ta nói nhé,ta k phải Lãnh Thiên Kim,nàng ta chết rồi,ta là Các Hồ Điệp tá thi hoàn xác.Ta biết Hoàng Ngọc Dung ở đâu?Nếu nghe được đến phòng ta vào sáng mai nha.

Nói xong ta đi khỏi đình,2 tiểu xà biết ta k vui nên chúng lẻ lười tay ta,ta cười nhìn 2 tiểu xà,ôn nhu nói:

_ta k sao mà.

2 tiểu xà quay trở lại làm chiếc vòng,ta thờ dài một hơi,ta ở đây lâu như vậy,ít nhiều cũng động tâm với hắn,cứ ở như vậy ta sẽ lún sâu vào những thứ k nên lún.Nên rời khỏi đây rồi.

Bóng Các Hồ Điệp đi xa,ĐC lãnh Hàn mở mắt,ánh mắt phức tạp nhìn theo hướng Các Hồ Điệp.Tá thi hoàn xác?Các Hồ Điệp?Lãnh Thiên Kim chết?Hắn có chút mơ hồ trong lời nói của nàng.Nàng biết Hoàng Ngọc Dung ở đâu sao?Hắn thực sự rất k hiểu rõ về nàng một chút gì?Từng chút một hắn muốn tìm hiểu về nàng,lâu thành ở với nàng như một thói quen,hắn động tâm sao?Hắn phủ nhận hay k phủ nhận đây?Bản thân hắn chính giờ này cũng mơ hồ k rõ thì làm sao hắn biết cảm xúc với nàng là gì?Có thể là hận thành yêu chăng?Hắn k rõ mà bản thân cũng k muốn rõ.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Giao Ước.

Sáng sớm ta đã chuẩn bị ít quế hoa và trà long tỉnh,Ta k chắc ĐC Lãnh Hàn tới nhưng mà vẫn cứ chuẩn bị,bánh quế hoa ta tự làm bởi vì nhà bếp k phục vụ ta,nhưng mà bắt quả hương vị k tệ lắm.Ta dây dưa ở đây đã 3 tháng,đối với hắn tâm tình khác lạ hơn trước,cự nhiên nhớ hắn,lại muốn cùng hắn 1 chỗ dây dưa.

Tâm tình trầm xuống,Hoàng Ngọc Dung hiện đang ở Vô Tình Cốc của Vô Tình sư thái,lão bà này đối với nam nhân thập phần căm giận,ta sợ rằng hắn trở về mà còn lãnh được.Dầu sao nên tác quái khỏi hắn để ta k dẫm phải vết xe đổ của Lãnh Thiên Kim.Tiếng bước chân hữu lực mà vô lực đến gần,ta cười nhạt chậm rãi mở miệng:

_Vương tới rồi sao?sớm hơn ta nghĩ.

Hắn lãnh đạm nhìn ta,rồi nhìn những thứ trên bàn,trong thoáng vài tia có lỗi,chỉ thoáng qua khiến người ta tưởng nhìn lầm.Ta an nhàn rót một ly trà,đặt 1 ghế trống đối diện,khẽ sắc mặt hắn,k nóng k lạnh mở miệng:

_Vương gia k ngồi sao?

Hắn k nói gì,sắc mặt lạnh lẽo tiêu sái ngồi xuống bàn,âm thanh lạnh lùng phát ra từ khoé môi bạc:

_Nói.

Ta tiểu phi tiểu nhìn hắn,giọng nói k chút nâng nê nói:

_A....nóng vậy sao?bất quá ta có điều kiện.

_Nói.

Ta nhú mày,k có nói chuyện nhẹ nhàng được sao.Ta trầm lặng nói:

_Hưu thư.

Sắc mặt hắn vài tia biến,rất nhanh k thấy nữa:

_Được.

Ta nhếch môi:

_Hào....sảng khoái,thành giao.

Ta nhìn hắn,về mặt thân nhiên nhưng đáy mắt xuất hiện vài tia nôn nóng,ta cười nhạt,trầm ổn nói:

_ Vô Tình Cốc, Vô tình sư thái.

Hắn sắc mặt khề biết, nhieu mày k tin tưởng thực sự:

_ Làm sao ngươi biết?

_ Phía nam có nơi nào ám vệ ngươi chưa vào. chỉ có Vô Tình Cốc thôi đúng k?

Ta lãnh đạm nói, trầm lặng nhìn hắn, hắn k nói gì nhìn ta như muốn tin tưởng:

_ Tìm được nàng về rồi giao hưu thư cho ta. Ta về sau với ngươi đoạn tuyệt.

Hắn gật nhẹ rồi xoay lưng đi ra khỏi cửa, ta nhìn đĩa quế hoa trên bàn, bất tri bất giác trong tâm mạnh mẽ dâng lên một cảm giác chua xót, hắn căn bản k động tới.

_ Bánh quế hoa ngon như vậy mà k ăn thực phí nha.

Chất giọng ma mị, nhẹ nhàng vang lên. Ta cười nhẹ:

_ Hoàng đế, đạo này người thật nhân đôi nha.

Tiếng cười thâm thúy vang lên, giọng có mấy phần trêu đùa:

_ Tiểu nữ nhân của ta, ta rất nhớ nàng nha.

Khoẻ miệng ta kịch liệt co gập, ngược nhìn ĐC Lãnh Thiên đang an nhàn ăn bánh hung hăng mắng chửi:

_ Chết đi tên cầu hoàng đế.

ĐC Lãnh Thiên cười ha ha:

_ Ta rất thích bộ dáng đánh đá này a.

Ta bất đắc dĩ thở dài, quên đi, ai bảo hắn là hoàng đế. Bất quá gần đây hắn luôn xuất hiện bầu bạn với ta, mà tên vương gia tăng băng kia lại rất ít tới, mà mỗi lần tên vương gia tăng băng kia đến thì ta 2 ngày ta k dậy nổi. (tg: hàn ca mạnh dữ. ĐCLH: "liếc". tg: Ách. em im). Ta nằm trên ghế dài, nhàn nhã nhìn hắn, mặt lạnh như không. Ta trầm trầm lên tiếng:

_ Tìm ta có chuyện gì?

_ Thăm nàng.

Ta nhướn mày, phun ra mấy chữ:

_ nhảm nhí.

Hắn tà tà nhìn ta:

_ Tại sao?

_ Cứu ngũ chí tôn đến thăm ta, chuyện này hoang đường quá không?

Hắn cười ôn nhu, tiến vuốt tóc ta:

_ Làm hoàng quý phi của ta.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Mang Thai

Ta hơi bất ngờ, mắt híp lại nhìn Đốc Cô Lãnh Thiên, cười nhạt rồi nhẹ nhàng mở miệng:

_K được.

Hắn im lặng nhìn ta, cười ôn hoà:

_Tại sao?

Ta lắc đầu nhìn hắn, trầm ổn mở miệng:

_Trên đời này nam nhân khó nắm trái tim nhất là đế vương, tam cung lục viện, 3000 giai lệ. Ai nắm được trái tim đế vương cả đời. Ta nguyện lấy 1 người bình thường yêu thương ta cả đời.

Hắn trầm mặc nhìn ta, nụ cười có chút cứng ngắc, đáy mắt thoáng tia bi ai, rất nhanh biến mất không dấu vết, nụ cười vài phần nhạt đi:

_Nàng nghĩ nữ tử bình thường có thể leo lên được cái ghế hoàng quý phi dễ sao?

Ta cười nhạt, giọng không đổi:

_Ta không phải dạng người thích tranh dành, hậu cung so với chiến trường lãnh khốc hơn vài phần. Ta không muốn chết rõ ràng nơi thâm cung của ngài.

Hắn vẫn cười, giọng nói có vài phần khô tâm:

_Nàng thế nào cũng không nguyện ý.

Ta chung thủy lắc đầu, khi trầm ổn nhìn ra ngoài, khi trầm mặc diễn ra bỗng có tiếng gõ cửa vang lên, ta trầm ổn lên tiếng:

_Nương nương bữa trưa chuẩn bị xong.

Tiếng Tiểu Đào vang vào, ta nhìn hắn nói:

_Hoàng đế ở lại với ta dùng bữa chứ.

Hắn mỉm cười, yêu mị lên tiếng: 'Nga'. Ta cười nhạt bảo tiểu Đào mang com vào, mùi cá sộc vào mũi làm ta cảm thấy không thoải mái, bất giác nhíu mày, thấy vậy nhưng ta vẫn ngồi vào bàn. Hắn nhìn mâm com trước mắt, nhíu mày:

_Nàng bình thường đều ăn như vậy.

Ta gật đầu, mân com vài món đơn giản, ta gấp miếng cá vô miệng cảm giác mọi thứ trong dạ dày muốn cuộn lên, ta quay mặt nôn khan, hắn biến sắc nhìn ta, bắt lấy tay ta, phun ra máu thứ như sét nổ bên tai:

_Nàng mang thai rồi.

Ta mờ to mắt, mẹ nó mới đây vừa với một thời gian cự nhiên mang hài tử, không được tuyệt đối không thể cho Đốc Lãnh Hàn biết. Ta kịch liệt nắm tay hắn, kích động nói:

_Ta van cầu ngươi đừng nói cho Đốc Lãnh Hàn được không?

Hắn không cười mặt có phần đanh lại, đây là lần đầu tiên thấy vẻ mặt này của hắn, ta đột nhiên lo sợ:

_không được.

Ta quỳ xuống, giọng nói khản khoản mở miệng:

_Ta van cầu ngươi, Lãnh Thiên. Nam nhân đó không yêu ta, đứa nhỏ ra đời sẽ không có tình thương của ta, phải chịu ủy khuất. Ta tha rằng tự nuôi nó, chứ ngàn vạn lần không để nó chịu khổ tâm giống ta. Van cầu ngươi.

Tiểu Đào đau lòng đỡ ta dậy, giọng van nài nhìn Đốc Lãnh Thiên:

_Xin hoàng thượng thành toàn cho nương nương nô tỳ, từ nhỏ người phải chịu rất nhiều ủy khuất, van cầu hoàng thượng thương tình.

Hắn chăm chú nhìn ta, ta kiên trì không cho nước mắt rơi xuống, ta tuyệt đối không cho con ta đau lòng. Hắn thở dài, cười ôn nhu với ta rồi đỡ ta dậy:

_Ta thành toàn cho nàng.

Ta cảm kích nhìn hắn, hắn cười nhẹ, quay lưng đi ra ngoài, hắn ra đến cửa dừng lại ôn nhu nói:

_Bảo trọng.

Ta gật đầu.'Àn'.Bóng hắt đi xa ta vô lực ngồi xuống bàn,nhìn vào bụng còn bằng phẳng của mình bất giác ta rất đói chua xót.Ta lẩm bẩm nói:

_Hài tử của ta,ta sau này ta nhất định sẽ chăm sóc con thật tốt.Mẫu tử ta nương tựa được k?

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Vân Lượng Lão Nhân.

nằm trên giường,cả ngày thân thể mệt mỏi k muốn nhúng nhích,mang hài tử chính là như bây giờ,ăn k thể ăn mà ăn vào chính là ói ra.Đã nửa tháng rồi,hắn k tới có nghe nói hắn đã xuất phủ,có lẽ đi Vô Tình Cốc,bất quá hiện tại với năng lực của hắn có thể đánh kém Vô Tình sư thái một chút chắc bị trọng thương nhưng k đến nỗi mất mạng.

Ai...Cũng thực bị ai,nói vậy tâm tình ta có lo lắng cho hắn,mấy lần tính giúp hắn nhưng mà hiện tại ta mang hài tử,tiếp xúc nhiều hắn sẽ biết nên đành ở lại trong phủ.Nhìn cái bụng hơi nhô một tẹo,ta bất giác cười,ôn nhu nói:

_Hài tử ah.con thật hư phá mẹ một muốn chết.

Ta lẳng lẳng nhìn ra bên ngoài tối mịt,hình như có người.Ta cầm thanh chủy thủ trong tay,nằm trên giường thì thấy cánh cửa sổ bật mở,một người hơi thờ nặng ngồi xuống nền nhà,dạng này chắc bị trọng thương rất nặng,bất quá bên ngoài có người dùng khăn công tìm kiếm xung quanh,ta k quan tâm bên ngoài phòng ta có ám vệ của tên hoàng đế cử xuống bảo vệ ta.Tiếng kiếm giao đầu bên tầm một khắc thì hết,ta đoán có lẽ người kia đã đi.

Ta chậm rãi ngồi dậy,thắp đèn thận trọng đến chỗ người xám y kia,bộ dạng này ta chỉ một nhát dao của ta đủ cho người k thấy mặt trời ngày mai.Xám y kia ngừng mặt lên,ta âm thầm đánh giá người này là nữ nhân,tầm 50 tuổi,sắc mặt tím tái nhưng k mất đi sự tinh anh,sắc bén,nét mặt dù nhuốm màu thời gian nhưng vẫn thanh tú thấy rõ,khẳng định khi trẻ nàng cũng có nhan sắc.Tay bà ta cầm một trường kiếm màu trắng vân mây,nếu ta đoán k nhầm đây là Vân Băng kiếm,vậy lão bà này là...ta vô thanh vô thức kêu lên:

_Vân Lượng lão nhân.

Lão bà đó có vài tia nghi hoặc nhìn ta,yếu ớt mở miệng:

_Người biết.

Ta gật đầu,nhìn sắc mặt lão bà này,cộng thêm vài cây châm ở tay,xem xét một lúc ngân châm,'bảo vũ lê hoa trâm' sao?Sống được tới giờ này thì biết công lực bà thâm hậu cỡ nào,Lão bà k phải người xấu,cứu bà ta một mạng nha.Ta lắc tiểu kim xà trên tay,nhẹ nhàng nói:

_Tiểu Kim giúp ta một chút.

Tiểu Kim bò từ tay ta xuống chỗ lão bà kia,lão thân thể đã sớm vô lực nhìn ta bất an,ta cười nhẹ trầm ổn nói:

_k sao.nó cứu bà.

Lão bà vô lực hôn mê,ta lấy khăn nhỏ hết mấy cây châm,sau đó tiểu Kim ngoãm lão bà một cái,sau thì trực tiếp quay lại tay ta,ta gật khen ngợi,nó vẫy cái đuôi rồi trở lại làm vòng tay.Ta đỡ lão nằm lên ghế dài,sắc mặt hồng nhuận hơn nhiều,giúp lão bà chăm sóc tốt mấy vết thương,đắp chấn cho Lão bà xong ta chậm rãi lên giường,từ từ tiến vào mộng.

Hừng đông,ta chậm rãi mở mắt.Nhìn trên ghế dài lão bà vẫn hôn mê,nhưng mà hơi thở mền mòng hơn sắc mặt tốt lên k ít,tiểu Đào đứng sớm ở cửa.Ta phân phó nàng làm một ít đồ ăn,sau quay lại phòng,thấy lão đã tỉnh,Ta đậm mặc mở miệng:

_Lão bà thân thể tốt chứ?

Lão bà gật đầu,giọng nói suy yếu:

_Đã tốt hơn.Nha đầu người là người nào mà lợi hại vậy?cả 'bảo vũ lê hoa trâm' cũng giải được.

Ta nhìn lão bà trầm giọng nói:

_Ta là Lãnh Thiên Kim,thiếp của Huyết Chiến Vương.Ta k giải độc là Tiểu Kim xà giải cho bà.

Lão bà nhìn vào 2 chiếc vòng ở tay ta, thất kinh kêu:

_Hắc Kim Xà sao?

Ta gật đầu, lười nhác nhìn lão bà mắt A miệng O nhìn ta. Ta buồn cười nói, bản chất có chút vô sỉ của ta nổi lên:

_Lão bà, ta k cứu k ai bao giờ, bà lấy đề báo đáp ta nha.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Đệ Tử Thừa Kế.

Lão bà nhìn ta kì quái nhưng sau đó hiện lên ý cười, bà sáng khoái nói: _Hảo nha đầu rất thẳng thắn.

Ta như rồng mây, vô sỉ đáp:

_Quá khen.

Lão bà cười ha ha, nhìn ta thăm dò:

_Nha đầu từng học võ chưa?

Ta lắc đầu, thành thành thật thật đáp:

_k hề. bắt quá hiện tại ta có 20 năm công lực mà thôi.

Lão bà kinh ngạc nhìn ta:

_Làm sao người k học võ mà có công lực?

Ta lười biếng nhìn lão bà trước mặt thông dong trả lời:

_Một lão nhìn sắp chết cho ta viên thuốc và Hắc Kim Xà. Haha. Bắt quá số ta may mắn đi.

Lão bà nhìn ta nghi ngờ nhưng cũng k nói gì cả, k gian trầm mặc diễn ra. Bất chợt lão bà lên tiếng:

_Người muốn làm đệ tử kế thừa Ngân Phong Các k?

Ta như rồng mây, trầm giọng hỏi lão bà:

_Tại sao chọn ta?

Lão bà nhìn ta, đáy mắt lóe lên vài tia đau lòng, giọng nói lại có vài phần căm phẫn:

_Lũ phản môn vô dụng kia vì muốn có được cái ghế các chủ mà cả sư phụ như ta bọn chúng cũng ám hại, hỏi sao có thể giao ghế các chủ cho chúng nó. Nhưng mà hiện tại ta gặp người, cứu ta một mạng, mặc dù tính người có chút vô sỉ nhưng bắt quá cũng là dạng người k tồi so với lũ phản môn kia tốt hơn kia vạn lần.

Ta trầm lặng k lên, Ngân Phong Các trên giang hồ k phải môn phái gì to lớn nhưng mà môn phái này rất được coi trọng bởi sự thanh liêm, chính trực lại đứng thế trung lập nên giang hồ k ai dám động chạm đến, vừa là tổ chức tình báo vừa là vận chuyển hàng hoá. Xét cho cùng đối với đề nghị này thật k tồi đi, k phải trùng số độc đắc sao? Ta có thể k bằng lòng sao? Ta chậm rãi mở miệng:

_Ta đồng ý nhưng muốn ta kế vị thì phải ít nhất 1 năm rưỡi nữa.

Lão bà nghi hoặc nhìn ta, ta k nóng k lạnh giải thích:

_Ta đang mang hài tử được 2 tháng rồi, đối với việc kế vị có chút bất tiện đi. Qua nửa tháng nữa ta xuất phủ, lúc đó bắt quá kiểm cho ta 1 nơi an tĩnh để sinh nở.

Lão bà có chút ngậm ngừng:

_Vi phu của ngươi cho phép sao?

Ta lắc đầu phân bua:

_Hắn k biết,ta cũng k muốn hắn biết.Hắn k có ta trong mắt có thể để con ta yêu thương sao?

Lão bà gật đầu,giọng nói có tia khen ngợi:

_Hảo...hay cho một nữ nhân mạnh mẽ.Ta liền chấp nhận.

Ta gật đầu,hào sảng đáp,qùy xuống:

_Thành giao,đệ tử Các Hồ Điệp xin ra mắt sư phụ.

Lão bà trầm giọng lại:

_k phải Lãnh Thiên Kim sao?

_Ta là tá ti hoàn hồn vào xác Lãnh Thiên Kim,ta tên là Các Hồ Điệp.

_Thật sự?

_Thật.

_Hảo,vi sư tin ngươi mau đứng dậy.

_Tạ sư phụ

Ta đứng dậy,lão bà đưa ta một tấm ngọc bội màu lam,trên đó vẽ vân mây khắc tinh xảo,một con chim phượng hoàng xen giữa đám mây vô cùng có thần,lão bà cẩn trọng dặn dò:

_Cất cẩn thận đây là ngọc bội dành cho người kế thừa tuyệt đối đừng làm mất.

Ta gật đầu rồi thu vào k gian giới chỉ ở chiếc nhẫn,lão bà kinh ngạc nhưng mà k hỏi bất quá sau này mới biết lý do.Ta thật sự đã bắt đầu thay đổi lớn,vuốt bụng mỉm cười:

_Hài tử àh,mẫu thân con giỏi k?

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Hoàng Ngọc Dung

Thấm thoág đã qua nửa tháng,lão bà Vân Thượng sau khi bình phục đã sớm rời đi,ĐC Lãnh Hàn về trễ hơn dự tính,nên thời gian xuất phủ đã lui lại nửa tháng.Ta ôm ghén ngày càng nặng,sắc mặt có chút xanh xao,thời gian này chỉ đóng cửa trong phòng,vạn nhất ai nhìn thấy thì k ổn nên ta chỉ ra ngoài ban đêm.ĐC Lãnh Thiên mang cho ta k ít đồ bổ đi,ta có mùi cũng biết tâm ý của hắn với ta nhưng mà hắn là vua nhà,ta k có bản lĩnh để đến với hắn được,mà ta chỉ coi hắn là bằng hữu mà thôi. 10 ngày qua đi như cái chớp mắt,vương phủ truyền tin ĐC Lãnh Hàn đã mang Hoàng Ngọc Dung về,hon nữa hắn bị trúng độc rất nặng,lòng buốt một cái,có mời sư phụ hắn là Huyền Chân lão nhân về thì cũng phải 2 ngày nữa mới tới nhưng là sợ rằng lúc đó hắn còn nữa cái mạng đi. Ta vội vã đi đến Đông Long uyển nơi hắn ở,ta toan đi vào thì đám lính trước cửa kia ngăn ta lại,ta tức giận nói: _Phình mà ma kia các ngươi chưa thăm sao?muốn như bà ta,ta k ngại giúp các ngươi. Bọn lính mặt có biến sắc,nhưng là kiên trì lắc đầu: _Xin Lãnh chủ tử về cho,người giết chúng ta nhưng là vương gia giết cả chúng ta. Ta hung hăng trừng mắt bọn chúng,mở miệng nói: _Muôn cứu vương gia ngươi để ta vào. Bọn lính nhìn nhau khó xử,bỗng một giọng nói ôn nhu vang lên: _Đề năng vào. Ta quay lưng,một khuôn mặt giống như ĐC Lãnh Hàn nhưng là khí chất lại ôn nhu như ngọc,tĩnh lặng như nước.Bọn lính vội vàng nói: _Tham kiến tam vương gia. ĐC Thiên Phong phát tay rồi theo ta vào phòng của ĐC Lãnh Hàn,thấy trong phòng một hồng y nữ tử,tóc đen búi lên đơn giản nàng quay nhìn ta,ra Hoàng Ngọc Dung đúng là người nào tên đó,dung mạo như ngọc,thanh thuần và tinh khiết.Ta gật đầu ý chào hỏi k nói 2 lời liền đến bên giường,khuôn mặt tuấn mĩ tái nhợt,mày kiếm nhú lại tỏ vẻ thống khổ,xem ra trúng độc rất nặng,ta đau lòng vuốt mặt hắn một cái,hắn trúng 'tiêu hồn tán' trong vòng 7 ngày k có thuốc giải sẽ thối lục phủ ngũ tạng mà chết.Ta lắc tay tiểu xà Kim trên tay,tiểu Kim trở lại thành rắn nhỏ uốn éo bò tới chỗ ĐC Lãnh Hàn há miệng cắn một cái rồi bỏ lại tay ta trở lại thành chiếc vòng,ta quay sang thái ý đang ngây người nhìn ta,có lẽ nhìn thấy tiểu xà trân quý hù sợ rồi.Ta lãnh đạm nhìn thái ý,k nóng k lạnh mở miệng: _Kê cho vương gia 1 thang thuốc bồi bổ,chữa thương rồi đi sắc mang đây.Yên tâm hắn k còn lo độc nữa chỉ hảo nghỉ ngơi là được. Thái y liú lười vội vàng đi làm,ta nhìn 2 người đang ngạc

nhien không kém,ta cười nhẹ: _K cần ngạc nhiên. ĐC Thiên Phong trầm giọng nói: _Làm sao nàng có được Hắc Kim Xà? Ta nhìn khuôn mặt đã hồng thuận k ít của ĐC Lãnh Hàn,ta tiểu phi tiểu nói: _May mắn đi.-trầm ổn mở miệng-tam vương gia có thể ra ngoài được k? ĐC Thiên Phong đối với câu đáp ứng của ta có chút k ưng ý,nhưng nhìn ta nhìn Hoàng Ngọc Dung rồi gật đầu ra ngoài.Ta nhìn Hoàng Ngọc Dung,k lạnh k nóng mở miệng: _Lâu k gặp,vẫn tốt? _Vẫn tốt,sắc mặt người k tốt lắm. Ta lắc đầu,thấp giọng: _ta mang hải tử. Hoàng Ngọc Dung ngạc nhiên sau cười vui vẻ nói: _Vậy là tốt.Hắn biết k? Ta nhìn ĐC Lãnh Hàn lắc đầu,bi ai nói!: _Người hắn yêu là người k phải ta,ta mấy ngày nữa sẽ rời khỏi phủ. Hoàng Ngọc Dung chút khó xụ nhìn ta,ta cười nhạt: _Ta k trách người,trái tim là của hắn,ta sắp là môn chủ Ngân Phong Các nên rời hắn sớm một chút. Hoàng Ngọc Dung nhìn ta,bất giác thở dài: _Người muốn hải tử k cha sao? Ta mỉm cười chưa chất nhưng là vẫn than nhiên nói: _Ta hảo chăm sóc nó là được.Còn những gì về ta cầu người đừng nói cho hắn.-ta trầm ổn nói tiếp.-Người ở đây cùng ta chăm sóc hắn,chừng nào hắn sắp tỉnh ta rời đi. Hoàng Ngọc Dung nhìn ta,gật đầu 1 cái.Ta cười nhẹ,ngiêng đầu nhìn nàng: _người và Thượng Quan Phong tốt chứ?người có hải tử của hắn chưa? Hoàng Ngọc Dung đỏ mặt,gật gật.Ta cười nhạt: _Đội hắn tỉnh người hãy nói với hắn.Có lẽ hắn buông người. ***** Trong mơ màng ý thức của ĐC Lãnh Hàn xuất hiện hình ảnh một nữ nhân xinh đẹp,dung mạo quen thuộc nhưng k phải Hoàng Ngọc Dung mà là Lãnh thiên Kim?hắn mơ màng thấy nàng chăm sóc hắn muốn có bao nhiêu ân cần thì có bấy nhiêu,muốn có bao nhiêu ôn nhu thì có bấy nhiêu.Hắn thấy âm từ tận đáy lòng ngay cả mẫu phi hắn cũng chưa từng ôn nhu như vậy,mẫu phi hắn luôn hà khắc với 3 huynh đệ hắn,lâu dần 3 huynh đệ hắn luôn tạo cho mình một vỏ bọc để che dấu nội tâm,1 tà mị và phúc hắc,1 lãnh huyết và vô tình,1 ôn nhu và thanh thuần.Sinh ra trong hoàng thất ai nói sung sướng,mỗi ngày đều đấu đá thanh trừ lẫn nhau,tìm một người có thể tâm giao tri kỷ khó vạn lần.Có một người như Lãnh Thiên Kim bên cạnh,hắn có thể động tâm sao?Quê hoa là món hắn thích nhất,nàng làm hắn rất muốn ăn nhưng là hắn k dám lấy,hắn sợ động tâm mà thôi,hắn chính là một dạng có chấp k chịu thừa nhận.Từ khoe mắt nhắm nghiền vô thanh vô thức có giọt lệ rơi xuống,mơ hồ có 1 đôi môi mền hôn lên mắt hắn,vang nhẹ thanh âm ôn nhu'ta yêu người',là ai đang nói?Hắn mở mắt nhưng mí mắt hắn nặng quá,ý thức hắn mơ hồ dần chìm vào bóng tối.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Hưu Thư

4 ngày trôi qua như một cái chớp mắt,hắn đã bình phục k ít.Tâm tình cũng tạm ổn,chi có cái hải tử quậy phá trong bụng ta,làm ta mệt muốn chết,mang tiểu hải tử chính là như vậy a.Tiểu tử thúì,ta mang người cực khổ,người mà giống cha người ta đánh người xưng môn a.Hắn bình phục thì ta đi lấy hưu thư thôi,nhưng mà cự nhiên hắn đã cho người đưa hưu thư tới,ta cầm hưu thư trên tay bất giác đau lòng a,hắn chính là nóng vội như vậy sao?Ta kêu gọi hắc ung tới,gửi một bức thư cho Ngân Phong Các kêu lão bà đến đón.Ta nhanh chóng thu dọn đồ đạc,sáng sớm hôm sau sẽ rời đi.Hôm sau ta dậy thật sớm,làm bánh quế hoa và viết phong thư cho ĐC Lãnh Hàn,từng nét chữ xuống giấy,tìm ta đau đến nghẹn lại,có vài giọt nước mắt rơi trên phong thư,ta gấp phong thư đặt trong rỏ tre cùng với bánh quế hoa,phủ một tấm khăn lụa lên trên rồi mang đến Uyên Các nơi Hoàng Ngọc Dung đang ở,gõ cửa phòng thì thấy nằn ra mở,ta cười nhẹ bước vào:

_Ta sắp phải đi.Nhờ cô một cách 1 canh giờ nữa mang cái này đến thư phòng Lãnh Hàn cho ta.Coi như việc ta nhờ sau cùng.

Ta đưa chiếc rỏ tre cho nàng,nàng nhìn ta đau lòng:

_Cô nhất định phải vậy sao?

Ta lãnh đạm gật đầu:

_Nhất định.

Ta bước đi thật nhanh,ra gần đến cổng đã thấy tiểu Đào đứng đợi ở đó.Tiểu Đào khoác cho ta một bộ áo choàng lông vũ,rồi cùng ta đi ra phủ,ta ngoáy đầu lại nhìn,lắm bầm nói:

_Nam nhân,tạm biệt người.

Ta bước đi thật nhanh,đi đến được một dặm thì thấy một chiếc kiệu gỗ lớn,có rèm che bằng lông cừu,có 4 nam hắc y nhân to lớn,hồng đeo ngọc bội của Ngân Phong Các,đầu đội nón rèm che nửa mặt.Ta đến gần,đưa ngọc bội mà lão bà cho ta,chúng cả kinh tính tham kiến nhưng ta ra hiệu k cần rồi ta và tiểu Đào lên kiệu,trong kiệu lót lông hồ ly nên rất ấm và mền.Kiệu khởi hành,nhanh chóng đưa ta đến một thuyền lớn bước vào khoang thuyền,thấy lão bà Vân Lượ đang ngồi trong khoang,bà hiền từ mở miệng:

_Nha đầu đến đây.

Ta đi tới,an ổn ngồi vào bàn,vui vẻ hỏi:

_Sur phụ thân thể tốt.

Lão bà gật đầu,hào hứng nói:

_Lôi,Âm,Phong,Vũ các người ra đây.

Bốn hắc y nhân ban nãy bước vào,lần lượt bỏ nón xuống,cả 4 người đều là dung mạo có thể được gọi là mỹ a.Lôi trắng trẻo khá ái,dễ thương,có biệt tài

sử dụng ám khí. Âm vạm vỡ và thẳng thắn, hơn ngấm đen, biệt tài là dùng độc. Phong lạnh như tiền, lúc nào cũng bày bộ mặt người khác thiếu nợ mình, biệt tài là kiếm khí. Vũ hoa hoa công tử, hào hoa phong nhã, biệt tài là dịch dung. Sau khi nắm được hết dung mạo và tính cách của 4 người, họ là hậu duệ của tứ đại hộ pháp Ngân Phong Các sẽ bảo vệ tân môn chủ cho tới lúc chết, ta đối với điều này rất hứng thú, liền lôi chiếc phù huyết có được từ k gian giới chỉ của lão ông thời không cho ta, trên đó có bản hướng dẫn nên dễ dàng biết được, cái gọi là 'Phù huyết chủ tử' chỉ cần nhỏ máu lên mặt trước của phù huyết bằng máu của mình thì mình là chủ, mặt sau nhỏ máu của thuộc hạ thì người thuộc hạ đó sẽ tuyệt đối chung thành, nếu dám phản bội thì sẽ bị giày vò thống khổ vô cùng, chủ chết thì thuộc hạ chết theo, thuộc hạ chết chủ cũng k sao. Sau khi giải thích, 4 hộ pháp k do dự cắt máu nhỏ vào huyết phù. Ta gật đầu hài lòng, tán thưởng nói:

_Hào, Ta ban họ cho các ngươi cùng họ với ta, ta là Các Hồ Điệp và bây giờ các ngươi cũng họ Các.

4 hộ pháp chấp quyền cúi đầu, đồng loạt nói:

_Ta tân môn chủ, thuộc hạ sống là người của môn chủ, chết là ma của môn chủ.

Ta phát tay, bảo họ ra ngoài, ta quay đầu nhìn lão:

_Chúng ta đi đâu, sư phụ?

Lão bà diễm đạm nói:

_Cầm Tiên đảo.

*****_

Ở một ngôi nhà mang phong cách trung cổ,

1 lão ông tóc hoa râm, mặt phúc hậu, cốt cách tiên nhân nhưng là hiện tại ông đang túa mồ hôi lục lọi, lẩm bẩm nói:

_Cái 'Huyết phù chủ tử' đâu rồi.

Vâng, đây là Thượng Lão Thời Không, bật chợt ông nhảy dựng lên, lão hét lên:

_Thôi chết, ở trong cái nhần k gian giới chỉ đưa cho nha đầu kia rồi.

Lão phụng phịu giậm chân, gương mặt đượm vẻ mất của:

_Nha đầu coi như ngươi may mắn. Ta đi đòi thêm tiền của Diễm Lão mới được.

(Tgnga. người trẻ con quá; lão ông trẻ con mới giữ được sắc đẹp lâu; tg; vãi....)

....Quay đầu lại hồng trần vạn tượng đã qua từ lâu....

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Hối Hận

Đông Long các....

Nơi thư phòng, một bóng người cao lớn, thân mặc tử bào, khuôn mặt tuấn lãng, khí chất phi thường lạnh lẽo, đứng cạnh cửa sổ phòng mái tóc đen nhánh buộc tùy tiện bằng một sợi dây lụa tím, làm người ta nhìn hấn có chút thờ k thông. ĐC Lãnh Hàn đưa mắt ra xa, tâm tình hấn trầm xuống, nằng đi rồi, k phải rất tốt sao? tại sao hấn lại thấy khó chịu và mất mát đến vậy.

_Vương gia đang nghĩ gì?

Một đạo âm bình thân truyền tới, hấn chậm rãi quay đầu lại, ánh roi trên người hồng y nữ tử trước mặt, kèm theo vài tia nhu hoà trong tử mâu lạnh lẽo, hồng y nữ tử kia dung mạo như ngọc, thanh thuần và thoát tục, Hoàng Ngọc Dung cầm chiếc rỏ tre để trên bàn hấn, giọng trầm ổn nói:

_Lãnh cô nương kêu ta đưa ngươi cái này.

Hoàng Ngọc Dung k nhanh k chậm mở miệng:

_Ta có hài tử của Phong rồi.Người nên buông tha ta được rồi.

ĐC Lãnh Hàn chấn động,từ mâu thất thần nhìn về phía Hoàng Ngọc Dung,nàng ta đăm đăm nhìn về phía hắn,rồi chỉ vào chiếc rỏ tre:

_Tâm ý của Lãnh cô nương người nên nhận.Cáo tử.

Nàng ta quay lưng rồi đi,ánh mắt hắn dõi theo rồi chậm rãi đến bên bàn,lật chiếc khăn lụa ra ngoài,khoé mắt bị thương nhìn vào đĩa bánh quế hoa,tâm hắn chua xót vô cùng,nàng vẫn quan tâm hắn như vậy sao?Mặc cho hắn đối xử tệ với nàng sao?Hắn cầm 1 chiếc bánh quế hoa lên ăn,ương vị thơm ngọt lan vào miệng,nhưng mà lòng hắn đắng chát vô cùng.Mắt hắn rơi trên phong thư đặt dưới đĩa bánh,hắn bỏ bánh xuống,mở phong thư ra đọc sắc mặt hắn tối sầm sau là hồi hận và hoảng loạn.Hắn lao ra khỏi thư phòng,leo lên huyết mã,cấp tốc xuất phủ,lao như điên ra bờ sông Trạch Môn,trong đầu hắn hiện lên dòng thư thăm nước mắt của nàng.

"Lãnh Hàn,khi người đọc được bức thư này thì người k còn thấy ta nữa.Người biết k?từ ngày ta tá thi hoàn hồn vào xác Lãnh Thiên Kim ta thề rằng tuyệt đối k như nàng ta,vì yêu người mà đau khổ,nhưng là người tính k bằng trời tính ta lại có tình cảm với người.Ta đang mang hài tử của người,nó được 3 tháng rồi đó,ta biết chỉ có người người yêu mới có thể mang hài tử của người nhưng mà đáng tiếc ta k phải.Ta sẽ chăm sóc hài tử thật tốt,người chăm sóc bản thân thật tốt,ít uống rượu lại.Quế hoa ta làm mùi vị k tệ,nếu người chê ăn nhiều một chút.Tạm biệt người,Lãnh Hàn,ta yêu người."

Hắn lao ra tới bờ sông,nhưng là hắn bất lực khuy xuống mặt đất lạnh lẽo,nhìn chiếc thuyền kia đã đi xa chỉ còn lại 1 cái chấm nhỏ mà thôi.Tâm hắn điên cuồng có rút,ông trời đang trừng phạt hắn sao?tại sao k cho hắn nhận ra sớm hơn,nàng mang hài tử của hắn đi,rồi vô thanh vô thức mang cả tâm hắn đi.Thời điểm này hắn mới biết hắn đã sớm động tâm với nàng,trong đầu hắn hiện lên từng đoạn kí ức về nàng,từ chi tiết một như sóng dữ ập về hắn.Hắn lao đảo,từ mâu hiện lên sự mất mát và đau thương đến cực điểm,hắn hét lên điên cuồng:

_Lãnh Thiên Kim..Các Hồ Điệp nàng k được đi.Về đây cho ta.

Nhưng là chiếc thuyền khi đã khuất vào khúc quanh của sông,hắn tuyệt vọng nhìn theo,con sông mùa thu lạnh lẽo vô cùng lạnh như tâm hắn bây giờ.

Cách k xa ĐC Lãnh Hàn, trên một nhánh cây lớn, 1 bạch y nam tử, tóc đen tùy tiện thả, huyết mâu đầm chiêu mơ hồ, khuôn mặt tuấn tú xuất hiện nụ cười mang theo tia bi ai, giọng trầm lạnh mê người:

_ĐC Lãnh Thiên ta kiếp này k thể có được nàng rồi,Lãnh Thiên Kim.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Tiểu Oa Tử Người Cự Nhiên Giống Cha Người

Ngân Phong Các..

Trong thư phòng, 1 nữ tử thân vận bạch y bằng lụa thương裳, tóc tím buộc bằng giải lụa trắng, hông đeo Vân Băng kiếm, khuôn mặt sắc sảo xinh đẹp, môi anh đào cười lạnh, giọng lạnh thấu xương:

_Người xem Các Hồ Điệp ta trong mắt người k, Văn giám quan?

Văn giám quan kia bị khí thế của nàng mà đồ mồ hôi lạnh, hắn lắp bắp k thành tiếng:

_Môn chủ tha mạng, thuộc hạ vì tham lam nhất thời, xin môn chủ tha cho thuộc hạ một mạng.

Nàng kêu lên, giọng nói băng lãnh vạn phần, lại an nhàn kể tội:

_A...mạng người đáng chết từ lâu rồi.Người ăn hối lộ, ý thế hiếp người, không coi lời nói ta vào mắt, còn giúp bọn cướp để chúng cướp đồ của Các nếu k phải lần này ta sớm đề ý thiệt hại của Ngân Phong Các sẽ đến cả 10 vạn lạng vàng, đến lúc đó người hắt đồ bát com của anh em trong Các.Người đáng sống sao?

Văn giám quan kia run rẩy,sắc mặt tái mét,lắp bắp nói:

_Môn chủ tha mạng,tuyệt đối k có lần sau.

Nàng nhếch miệng,có lần sau sao:

_ Có lần sau sao?bất quá người làm việc cho Ngân Phong cácta cho người chết thống khoái một chút.

Tiểu Hắc Xà đã bò đến miệng há ngoặm hán một cái,hán co giật nhanh chóng biến thành bộ xương đen xì.Các Hồ Điệp lạnh lẽo mở miệng:

_ Treo lên ở từ đường thị chúng môn hạ,lấy đó làm gương.

Từ sau tấm bình phong một nam tử thân hình vạm vỡ,ngăm đen xuất hiện,mở miệng nói:

_ Các Âm tuân mệnh.

Nói liền làm,nhanh chóng đưa bộ xương đi.Một khắc sau có một nam oa tử 5 tuổi đi vào,khuôn mặt đáng yêu,tóc đen nhánh búi lên bằng một trâm bạc,từ màu thuần khiết,cái mũi nhỏ chu chu lên,gọng ỳy khụt:

_ Nương ơi.Hàn Hy đói a.

Các Hồ Điệp đưa mắt nhìn oa tử trước mặt,trong lòng âm thầm bi phẫn,rõ ràng là con nàng mang nặng đẻ đau vậy mà lại giống hán khuôn đúc,nàng đưa tay bế đưa tiểu oa tử lên,dịu dàng vuốt tóc nó,k nhìn được mở miệng:

_ Tiểu oa tử người cự nhiên giống cha người.

Hàn Hy lung lay nhìn mẫu thân hán,gọng khát khao thêm chút tò mò hỏi:

_ Nương,cha con đang ở đâu?tại sao con k có cha?

Nàng đau lòng nhìn con,nhẹ nhàng vuốt má oa tử:

_ Rất nhanh ta đưa con đi gặp cha được k?

Mắt Hàn Hy sáng lên,miệng cười ngoác tận mang tai,cao hứng nói:

_ Được,cha rất giống ta đúng k?

Nàng gật đầu,vuốt tóc tiểu oa tử.Nhìn nàng bây giờ ai nghĩ nàng là môn chủ lãnh huyết chứ.Gọng nam trầm vang lên:

_ Môn chủ,đã bắt được Xích Luyện rồi.

Trong nháy mắt nàng và Hàn Hy thay đổi sắc mặt âm trầm,lạnh lẽo.Xích Luyện đã hại oa tử của nàng xem chết nếu k có Kim Xà thì mạng oa tử nàng đâm k còn,truy lùng hán suốt một năm cuối cùng cũng bắt được hán.Con Hàn Hy từ ngày bị bắt,nó k tin ai ngoài nàng và sư phụ,tứ đại hộ pháp,tính tình lạnh lẽo,băng hàn.Thử hỏi dám biến oa tử nàng thành như vậy còn có thể sống sao?sợ rằng bầm xác hán trăm mảnh cũng k thể hết tội,oa tử nàng còn k muốn đánh,huống chi là người ngoài.Chỉ cần tổn thương oa tử đều có 1 kết cục 'chết k được,sống k xong'.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Tiểu Oa Tử Ra Oai

Các Hồ Điệp bế oa tử trong,ngắm ngiên rãng ngiên lợi nhìn một nam nhân tóc đỏ cúi dưới thư bàn 20 bước,thân bị trời bằng xích gai từa máu và rách nát,mắt ra tia sắc lạnh,cả người là cỗ khí lạnh bức người,gọng âm trầm cơ hồ nghe ra âm thanh gằn gọng:

_Xích Luyện,người đi du ngoạn 1 năm này,ta tìm người có chút mệt mỏi nha .

Xích Luyện mặt k còn huyết,thất kinh rung rẩy,khuôn mặt thanh tú đã xuấxuất hiện vài đường rạch do bị kiếm rạch,môi tái tím k nói lên lời.Hán chính là k ngừng trốn chạy suốt một năm,hán là một tên hạ thụ,thích sủng nam nhân,năm đó hán là 1 đệ tử của Ngân Phong Các lại nhìn trổng hài tử của giáo chủ,k cảm lòng được trước hài nam tử tuấn mĩ trước mặt hán liền dụ dỗ bắt đi.Vốn định dụ dỗ Hàn Hy thành sủng nam của mình nhưng hài tử này cứng đầu k chịu,hán liền hạ 'đại hàn độc' lên hài tử này để bắt buộc thì môn chủ tới hán may mắn chạy thoát nhưng hài tử kia còn 1 nửa cái mạng,lần trốn mãi cuối cùng hán bị bắt lại,hán chính là biết mình sẽ chết nhưng k biết là thống khoái hay thống khổ mà thôi.

Tiểu Hàn Hy lạnh lẽo nhìn Xích Luyện,nó làm sao quên được cảm giác bị 'đại hàn độc' kia hành hạ dày vò chứ,nó cảm phần thê rằng:nếu còn sống,nhất định sẽ cho Xích Luyện sống k được chết k xong.Nó tỉnh dậy,học độc điên cuồng cũng chỉ chờ đến ngày này.Nó quay sang Các Hồ Điệp:

_Giao hán cho con.

Các Hồ Diệp nhìn oa tử,sau đó gật đầu,nàng biết hài tử nàng,chắc chắn Xích Luyện k thể chết toàn thân.Hàn Hy đi xuống sai người lột áo hán ra,tay cầm chủy thủy rạch khắp thân hán rồi bảo người bôi một thứ bột màu đen lên miệng vết thương,k đây một khắc một đoàn kiến bò tới bầu kín người Xích luyện,hán la lòi đầu đốn,thống khổ vô cùng,những vết xước nhỏ giờ còn mơ hồ thấy thịt,2 khắc sau Hàn Hy giải một thứ bột trắng lên bảy kiến rồi đi,nhưng mà cảm giác ngứa ngáy vô cùng,Hàn Hy âm trầm ra lệnh:

_Đưa xuống đĩa lao,k nước k thức ăn.

Xích Luyện được giải xuống,Hàn Hy rửa tay rồi đi đến chỗ máu thân hán,Các Hồ Diệp bị một màn vừa rồi làm nổi da gà:

_Hy nhi.con đừng đọc gì vậy?

Hàn Hy vô tư đáp:

Dẫn trùng và Độc trùng huyết.

Nàng im lặng,Xích Luyện lần này người mới biết cảm hối hận vì đã sinh ra trong đời.

******_******

Trên một cây cách cửa sổ k xa,1 nam tử y phiêu dật,tóc đen buột tùy tiện bằng sợi lụa tím,từ màu lạnh lẽo mang theo vài ý cười,tuần nhan lạnh lẽo,môi bạc cong lên vẻ mãn nguyện:

_Diệp nhi,nàng sinh cho ta hài tử thật tốt.ta có nên cùng nàng tạo thêm 1 hài tử nữa k?

Trong phòng...

Ách xì...ách xì

Các Hồ Diệp k ngừng ách xì,nhiều mày ai đang có ý đồ xấu với nàng a.

_*

Từ chuyện của xích luyện,trong Ngân Phong Các xuất hiện truyền thuyết,thiếu chủ Hàn Hy mới 5 tuổi nhưng lãnh huyết,vô tình vì cự đệ tử đắc tội mà chết vô cùng khó coi,toàn thân bị trùng ăn,ruồi rặng bầu đầy,bốc mùi hôi thối làm người ta muốn buồn nôn,hỏi ai dám đắc tội với vị thiếu chủ này a.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 25: Ta Và Nàng Cùng Tạo Hài Tử.

Nàng về phòng khi trời đã về khuya, công việc ngập đến cổ nàng rồi nha, nàng biến Ngân Phong Các thành tổng thương hội và tổng tổ chức sát thủ lớn nhất Thanh Long và Huyền Vũ quốc giờ đang mở rộng ra bạch Hổ và Phượng Vũ quốc, gặp khó khăn k ít khiến nàng cực kì đau đầu, sau khi tắm xong nàng nhanh chóng ngủ ngay.

Đang say giấc thì nàng cảm thấy có một vòng tay lớn ôm lấy nàng, ấm áp vô cùng nàng dụi vào chỗ ấm, tay quơ quạng lung tung, giọng trầm ấm, có chút khàn vô cùng quen thuộc:

_Nàng k nằm im thì k có gì ta k đảm bảo đâu.

Nàng mở mắt ngay lập tức, giọng nói của ĐC Lãnh Hàn, dưới ánh đèn dầu mờ khuôn mặt mà cả đời này k quên, tim nàng kịch liệt run rẩy, hấn đến tìm nàng sao? Làm sao hấn lại ở Huyền Vũ quốc này, nàng có chút hỗn loạn rẩy ra khỏi tay hấn:

_Ngươi làm sao vào được đây?

Hấn tiếu phi tiếu vuốt má nàng:

_Thuộc hạ của nàng chưa đủ để phát hiện ta.

Nàng cầm nín, thuộc hạ của nàng người nào cũng trên 15 năm công lực a, hấn phải võ công cao cường lắm nha. Phải dậy lại thuộc hạ nha. Nàng trừng mắt nhìn ĐC Lãnh Hàn:

_Đến làm gì?

Hấn k nói gì ôm lấy nàng, siết chặt như thể nói lỏng ra thì nàng sẽ biến mất, 1 khắc sau hấn mới thâm tình mở miệng:

_Hơn 5 năm nay nàng đi đâu ta thực sự rất nhớ nàng, nàng mang hài tử đi rồi vô thanh vô thức mang cả tâm ta đi.

Nàng tròn mắt nhìn hấn, tim nàng run rẩy, cố giữ giọng bình tĩnh nhất:

_Còn Hoàng Ngọc Dung k phải ngươi yêu nàng?

Hấn vuốt gò má nàng, yêu thương và chiều chuộng nói:

_Ta yêu nàng, ngày còn thuyền trở nàng đi xa ta mới biết và cũng k ngờ nàng là môn chủ Ngân Phong Các.

Nàng cup mắt xuống che đi cảm xúc, thực ra hơn 5 năm nay nàng vui đầu vào công việc chỉ để k nghĩ tới hấn, cũng chưa từng hết tình cảm, mỗi ngày đều nhìn hài lớn lên, hỏi cha hấn là ai? nàng đều k biết trả lời thế nào. Hiện ra trước mắt giờ là cha hấn, tâm nàng cảm thấy có chút bứt rứt, nàng ngẩng đầu lên, ánh mắt phức tạp nhìn hấn:

_Ngươi xác định sao?

Hấn gật đầu chắc nịch, nàng k biết nên nói cái gì, tâm nàng như rơi vào trầm mê, ánh mắt mơ hồ nói:

_Ngươi yêu ta sao? ta có nên tin ngươi k?

Hấn gật đầu, ôn nhu nói:

_Nên. Làm vương phi của ta.

Nàng ngẩn người, hấn mở miệng nói cơ hội nghe ra chút vô si nha: _Im lặng là đồng ý. nàng nghĩ một mình Hy nhi có cô đơn quá k?

_Hả? Ý gì? -ngây ngốc hỏi.

Hấn vô si nói:

_ta và nàng tạo thêm hài tử a.

Nàng đỏ mặt, trừng mắt nói:

_sắc lang. ngươi từ khi nào vô si như vậy?

Hấn phúc hắc mở miệng:

_chỉ 1 mình nàng.

Hấn tà mị hôn nàng, hơn 5 năm bị cấm dục tâm nàng bị hấn làm cho siêu vẹo a. Tiếp theo là màn chăm luân, 1 lần rồi 1 lần và rất nhiều 1 lần.

(Tg màn sau m.n tự tưởng tượng, tâm hồn ta ta trong sáng k thể tả a)

Tải bút:ta đạo này 2 truyện:Tình yêu ai đúng ai sai và Giác mộng hoa tư nên lịch đăng thay đổi,cái 1 ngày là có chapms của giác mộng tư nha.xin m.n ủng hộ.c.øn

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: lão Cha,người K Bằng Ta

Mặt trời rơi đến mộng,căn phòng của môn chủ Ngân Phong Các vẫn đóng im lìm,một cô gái 20,khuôn mặt khá ái dễ nhìn,bỗng 1 tiếng gọi trong trẻo vang lên:_Đào cô cô,côn đi gọi nương dậy ả?

Tiểu Đào vui vẻ gật đầu:

_Đúng rồi,thiếu chủ.Môn chủ hôm qua chắc rất mệt.(tgđúng là rất mệt a'cười gian')

_Vậy thì cùng đi.

_Ân.

Đến phòng Tiểu Đào nói lớn:

_Môn chủ đến giờ dậy rồi.Hôm nay....aaaaa...

Bước vào sau tấm bình phong,nói chưa hết câu đã bị cảnh tượng trước dọa cho nhảy dựng,môn chủ cùng nhị vương gia nằm ôm nhau trong tình trạng rất chi là...nguyên thủy.Nga,k phải môn chủ cùng vương gia đã hoà nhau chứ?Tiểu Đào đỏ mặt tía tai chạy ra ngoài,Hàn Hy nhìn thấy Tiểu Đào đỏ mặt chạy ra ngoài cũng lật đật chạy vào thì thấy nương mình nằm cạnh 1 nam nhân,mà nam nhân cũng rất ôn nhu vuốt tóc nương,hắn tròn mắt,ngây người,sau khoảng n giây thì:

_M...Ấ...U....T...H..Â...N...

Tiếng hét gà bay chó sủa khiến Các Hồ Điệp bật dậy,giọng khản trương,nhìn sang hài nam tử:

_Hy nhi,ai khi dễ con?

Hàn Hy nhìn nàng,ánh mắt quái dị nhìn nàng và ĐC Lãnh Hàn,thấy ánh mắt của con có chút k đúng,liền ý thức xung quanh,nàng phát hiện bản thân đang vô tình đầu độc con nít,nàng sượng gạo nói:

_Đây...là...cha con.

Nàng đỏ mặt,hắn k có cái lỗ để nàng chui xuống,nàng phẫn hận trừng tên đầu sỏ,tại hắn mà nàng mệt muốn chết,k dậy nổi nên mới có chuyện mặt này a!Hắn ôn nhu nhìn về phía hài tử:

_Hy nhi,ta và nương con thay phục trang con ra ngoài đợi chúng ta đi.

Hàn Hy hơi dăm chiêu nhưng cũng gật đầu đi ra ngoài,trước khi đi ra ngoài còn vớt lại một câu làm suýt thổ huyết:

_Nương à,lần sau có làm cũng nên khoá cửa tốt một a,ta đang muốn có thêm đệ muội.

__****

Từ đường.....

Ở bàn uống nước Hàn Hy nhìn chằm chằm ĐC Lãnh Hàn và Các Hồ Điệp,1 khắc sau khuôn mặt bùng ra sữa kìa giần ra,môi nhỏ chu ra nói:

_Người lão cha ta?

ĐC Lãnh Hàn khẽ cười,ôn nhu nói:

_Ân.ta là cha con.

Hàn Hy gạt đầu,kế tiếp phun ra 1 câu tựa như tạt vào mặt ai đó chậu nước lạnh:

_Lão cha,người k bằng ta.

ĐC Lãnh Hàn nhướng mày,như biết ý Tiểu Hàn Hy ngây thơ vô (số) tội:

_Con tuần nỡ hơn cha,biết y thuật giỏi hơn cha,trẻ hơn cha,con có đào hoa hơn cha,ở bên nương lâu hơn cha,cho nên cha k bằng ta.

Khoé môi hần có rút,đầu đầy hắc tuyến,biết có nguy hiểm tiểu Hàn Hy đã co chân chạy thẳng:

_Con có hẹn với Tiểu Doanh Doanh xinh đẹp rồi,tạm biệt cha.

Hàn Hy rời đi,Các Hồ Diệp nhin cười đến run rẩy,ĐC Lãnh Hàn đen mặt:

_Hình như tối qua ta nghĩ chưa thể tạo ra hài tử,nên tiếp tục thôi.

Nàng ngừng bật cười,mặt méu máo:

_Ta k cười nữa

Hần bế xốc nàng lên,thả 1 câu:

_muộn rồi.

Cánh cửa phòng đóng lại,hạ nhân đi qua phòng thì nghe tiếng nên nghe cho nên sau đó họ nhanh chóng dời đi.Ngày hôm sau mọi thứ vẫn bình thường,chỉ là môn chủ của họ nửa tháng mới có thể xuống giường a.

(Tg đã trở lại và lợi hại hơn xưa)

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Thích Sát

Sau nửa tháng nằm liệt,Các Hồ Diệp uể oải dạo ngoài hoa viên,nàng phần tên nhị vương gia đó nha,chính hần triển miên nàng 1 ngày 1 đêm,hại nàng nửa k thể xuống giường,ngán ngấm quá thể.

Bắt chợt có 1 luồng sát khí áp tới nàng,loại sát khí này nhất định vô công người này nhất định hơn nàng k nhỏ,nàng lạnh giọng mở miệng:

_Ra đi.

Một người thân hắc y,thân hình cao,mặt bịt kín che nửa khuôn mặt,nhìn sơ qua tầm tứ tuần,tóc bạc phân nửa,thân lao kiếm tới:

_Đền mạng cho con ta.

Nàng cẩn thận tránh né,mắt lạnh lẽo nhìn lão tử trước mặt:

_Con ngươi là ai?

Lão cầm phần hét lên:

_Xích Luyện,ngươi hại ta kẻ đầu bạc tiền kẻ đầu xanh.

Nàng nhiu mày,cẩn trọng tránh né,giọng k gấp mở miệng:

_Hần hại hài tử ta,còn muốn biết hài tử của ta thành tiểu thụ,hần còn đáng sống sao?

Lão rít gào điên loạn,lửa giận cao lên gấp bội:

_Mặc kệ thể nào hần là hài tử ta,trả mạng đây.

Nàng vừa tránh rồi phản đòn, nàng k mang theo Hắc Kim Xà hộ thể, lại thêm đây là trúc viện nên k có bất kì ai bảo hộ, nàng cật lực đối phó, thực lực nàng k đủ để đánh bại lão tử này. Rơi vào thế hạ phong, càng ngày càng đuối sức, gần như k đỡ nổi nữa. Nàng bị đánh một chưởng văng ra hơn 10 thước, nàng thổ ra ngụm máu tươi. Lão cười ha hả khoái chí, giọng mỉa mai:

_K ngờ Môn chủ lại tầm thường như thế?

Lão thừa thế sông lên, vung 1 kiếm chỉ từ về phía nàng, nàng k kịp né tránh, kiếm đâm vào ngực nàng, k nương tình rút kiếm ra,...hự...nàng thổ huyết, máu toé ra từ miệng vết thương, mắt mờ dần rồi ngã xuống, nàng mơ hồ nghe tiếng ai gọi rồi ý thức chìm vào bóng tối.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Xa Cách

Màn đêm buông dài trên hoa viên ở Ngăn Phòng Các, một nữ nhân tóc dài đen thả tùy tiện, bạc mâu ôn nhu thanh thuần, nét mặt sắc sảo xinh đẹp, người hồng y nhẹ nhàng. Tiểu Đào lặng lẽ lấy áo khoác lên người nàng, giọng có trên dưới, có chút xa cách:

_Lãnh tiểu thư người nên đi nghỉ đi.

Nàng nhìn tiểu Đào, ánh mắt đậm đặc buồn, nhẹ giọng nhìn Tiểu Đào:

_6 năm qua, Các cô nương có đối xử tốt với người k?

Tiểu Đào gật nhẹ, k trả lời. 1 khắc sau Tiểu Đào mới mở miệng:

_Môn chủ đối với ta như tí muội, bảo vệ và lo lắng k để ta chịu ủy khuất gì. Thứ lỗi cho ta k thể nhận người làm chủ tử, Lãnh tiểu thư.

Nàng thờ dài chính nàng còn k thể thích nghi được với thân thể hiện tại, mặc dù là thân thể cũ của nàng nhưng là nàng k ngờ rằng 6 năm này Các Hồ Điệp này lại dùng thân thể của Lãnh Thiên Kim, nàng lm nhiều thứ to lớn như vậy. 6 năm trước sau khi bị ĐC Lãnh Hàn đẩy xuống hồ, nàng tỉnh dậy phát hiện nàng ở một thế giới xa lạ, mọi thứ đều xa lạ và mơ hồ, toàn những thứ nàng chưa từng thấy qua. Nàng biết 1 nam nhân rất tốt, rất ôn nhu chỉ cho nàng cách thích nghi với cuộc sống mới, mấy năm sau nàng đặt tâm nơi hắn, kết thành vợ chồng nào ngờ chỉ một trận sốt nàng quay lại thân xác cũ. Lão thiên thật biết trêu người mà.

*****_*****

Trong căn phòng trắng lẹ, một nam nhân tuấn lãng đang bế 1 tiểu hài nam 5 tuổi, thoáng nhìn đã biết là 2 phụ tử. Hài tử nhỏ chu mỏ ủy khuất nói:

_Lão cha, ta nhớ nương lắm.

Từ mâu yêu thương nhìn hài nam từ trong lòng, ôn nhu nói:

_Rất mau nương sẽ quay về. Chờ một thời gian nữa.

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Xa Cách 2

Đường xá trung tâm thành phố X, đông đúc và nhộn nhịp vô cùng. Tại khu phố danh cho gia đình danh gia vọng tộc, có 1 căn biệt thự sang trọng giữa khu phố đó. Độ sang trọng của căn biệt thự nói lên sự cao quý của chủ nhân nó, trong phòng khách một cô gái tóc ngang lưng mượt mà và đen óng, da trắng, môi đỏ, mắt nâu, một cô gái nhỏ nhắn và xinh đẹp.

Cô gái lặng lẽ buông tiếng thở dài, khoé môi anh đào mang theo ưu phiền, cả người dựa vào ghế da hươu đầy sự bất lực. Bỗng 1 giọng nữ phụ vang lên khiến cô quay đầu:

_Nhà thật vắng,A Điệp à,con nên sinh 1 hài tử.

Cô thở dài,gương ép cười,nhẹ nhàng cười:

_Mẹ à,rất nhanh sẽ có.

Người nữ phụ sắp si 50,gương phúc hậu,khí chất hiền hòa,làm người cảm thấy dễ gần:

_A Điệp à,con với Từ Dật lấy nhau 2 năm rồi,sao hiện tại..

Bà Từ thở dài,gọng chút thất vọng,bà Từ là người có tiếng trong thương trường,người nào cũng tôn trọng bà 2,3 phần.Đối với đứa con dâu này mà nói,bà rất yêu quý,rất xem trọng đi.Ngày đó,Từ Dật dẫn Thanh Điệp về nhà,dù bà biết Thanh Điệp là trẻ mồ côi được con bà cứu về sau 1 lần tông xe máy,nhưng bà k hề coi thường bởi đứa Thanh Điệp ôn nhu,thanh thuần,lại giỏi cầm kì thi họa,nấu ăn rất ngon,rất biết học hỏi,thật khiến bà vạn lần yêu quý,bà liền đồng ý hôn sự ngay,tìm được con dâu này rất khó nha.Nhưng bà k vui nhất chính là 2 năm nay bà k ngừng đợi cháu nội nha,mà hoàn toàn k có,điều này khiến bà thườn thợt thở dài.

Cô gái kia âm thầm thở dài,đành hứa hẹn với bà Từ :

_Con và Từ Dật sẽ cố gắng.

Bà Từ gạt đầu hài lòng:

_Nhanh một chút.ta có cuộc họp con ở nhà lo tốt nhà cửa một chút.

Rồi bà Từ cười nhẹ,rời đi.Cô day day thái dương,miệng lẩm bẩm:

_Lãnh Hàn,Hàn Hy ta rất nhớ 2 người.

Không sai đây là các Hồ Điệp,nàng xuyên trở về đã đc 2 tháng nay nếu k phải Từ Dật kia đi công tác thì nàng thực sự k biết nên làm cái gì.Nhưng người đàn ông này ôn nhu và hiền lành,nàng k biết nói làm sao cho hẳn hiểu.Nghĩ đến tào tháo đến ngay,nàng giật thót khi nghe thấy tiếng nam nhân vang lên,trầm ổn và ôn nhu:

_Tiểu Điệp,Anh về rồi.

Nàng ép mình nở nụ cười,gọng kim chế sự run rẩy:

_Anh có mệt k?

_K sao.Anh rất tốt.

Nàng mỉm cười,gọng cũng giãn ra:

_Anh nên đi tắm một chút đi.

Từ Dật nhú mày nhìn nàng,tâm trùng xuống k nhìn được hỏi nàng:

_Tiểu Điệp em rất khác?

Nàng khựng lại,thở dài thực sự k chốn được rồi,nàng thận trọng mở miệng:

_anh có tin vào tá thi hoàn xác k?

Anh thoáng ngạc nhiên,nhưng lại gạt đầu,gọng mang tia lo âu:

_K phải cô nhập vào cơ thể Thanh Điệp chứ?

Nàng thở phào nhẹ nhõm rốt cuộc có người tin nàng.Nàng mở miệng nói:

_Àn.Anh tin sao?

Từ Dật đi tới bên sô pha,gọng mang chút hồi tưởng:

_Lúc trước tôi gặp cô ấy khi tai nạn,đưa cô ấy vào viện khi cô ấy tỉnh lại đối với cái gì cũng lạ lắm,cô ấy nói cô ấy tên Lãnh Thiên Kim.tôi điều tra thì biết cô ấy tên Cô Thanh Điệp,gặp hỏi thì cô nói cô tá thi hoàn xác,ban đầu vốn k tin nhưng sau đó mới biết rõ thực sự cũng phải tin.

Các Hồ Điệp nghe cái tên nghe cái tên Lãnh thiên kim thì trợn mắt k thôi,gì nha xuyên của xuyên a.Nàng thở dài:

_k biết là duyên gì a?

Từ Dật thất vọng hỏi:

_Cô ấy có trở lại k?

Nàng cũng chỉ biết lắc đầu, giọng sầu não k thôi:

_Ta k biết xem giữa anh và cô ấy còn duyên k đã. Ta cũng rất nhớ phu quân và hài tử của ta, k biết họ như thế nào rồi.

Căn phòng thoáng chốc rơi vào trầm mặc...Duyên....họ bây giờ cần chữ này nhưng chữ Duyên này có đến hay k?

.....Ta nguyện trọn đời trọn kiếp cung dưỡng người

.....Người trong thế gian có quá nhiều phiền não phải quên

.....Giữa bể khổ thấp thoáng bóng hình xưa của nàng

.....Quay đầu lại chợt thấy hồng trần vạn tượng đã qua từ lâu

Bạn đang đọc truyện *Giác Mộng Hoa Tư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.